

Η ΑΝΑΛΗΨΗ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ...

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

η παλιά δεξαμενή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2006 • ΕΤΟΣ 13ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 51

1906-2006

100

ΧΡΟΝΙΑ ΜΝΗΜΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Αγχιαλος

Πύργος (Μπουργκάς)

Σωζόπολη (Απολόνια)

Βασιλικό

Αγαθούπολη

1908

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Οι Σύλλογοι, ο Σύλλογος και οι Αγχιαλίτες

Ακούω πολύ συχνά τα τελευταία χρόνια να μιλάνε για την παρακμή των συλλόγων. Επίσης, από την στιγμή που άρχισα να ασχολούμαι με τον σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας (πριν ακόμη εκλεγώ στο Δ.Σ. του συλλόγου) ακούω μομφές και μάλλον ειρωνικά σχόλια του στυλ «πληρώνεσαι γι' αυτά που κάνεις και ασχολείσαι τόσο πολύ;» ή «τι τους θέλετε όλοι οι επαρχιώτες τους συλλόγους; Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό!».

Η αλήθεια είναι ότι όντως τα τελευταία χρόνια οι σύλλογοι αυτοί βρίσκονται μάλλον σε παρακμή. Οι λόγοι πολλοί. Η καθημερινότητα, που ξεζουμίζει τους ανθρώπους και τους στερεί από την ενεργητικότητά τους και την διάθεση να προσφέρουν συμμετέχοντας σε διάφορες εκδηλώσεις, πολύ περισσότερο το να καταθέσουν και να υλοποιήσουν ιδέες μέσω των συλλόγων αυτών. Η οικονομική κρίση, για την οποία ακούω από την στιγμή που γεννήθηκα, οδηγεί πολλές φορές σε ακόμη μικρότερη συμμετοχή των πολιτών και αυτή με την σειρά της σε λιγότερα έσοδα για τους συλλόγους πράγμα που οδηγεί σε απραξία και σε όλο και πιο «μικρές» και «μίζερες» δραστηριότητες και άρα σε όλο και μικρότερη συμμετοχή. Έπειτα είναι και η εποχή. Οι άνθρωποι σήμερα παλεύουν, περισσότερο ατομικά για την προ-

σωπική τους ευημερία και ξεχνούν ότι βάζοντας ένα λιθαράκι στην βελτίωση του περιβάλλοντος όπου ζουν, εργάζονται και ευημερούν βελτιώνουν και την δική τους ζωή.

Και, για να ξεφύγουμε αποκλειστικά από τον σύλλογο των Αγχιαλιτών της Αθήνας να πούμε ότι, η συμμετοχή σε κάθε μορφής συλλογική δραστηριότητα (πολιτιστική, αθλητική κ.λ.π.) είναι που μας κάνει όλους πιο δυνατούς, πιο σίγουρους, πιο δημιουργικούς.

Ένας σύλλογος δυνατός μπορεί να προσφέρει και ατομικά, σε πολίτες που πιθανόν έχουν ανάγκη συμπαράστασης, και στην κοινωνία με το να προάγει π.χ τον πολιτισμό ή να συμμετέχει, να παρεμβαίνει και να αναδεικνύει κοινωνικά και άλλα ζητήματα.

Θα έλεγα λοιπόν, ότι οι σύλλογοι κάθε άλλο παρά άχρηστοι και περιττοί είναι, χρειάζεται όμως, συμμετοχή και δράση. Φέτος για πολλούς από εμάς που εκλεγήκαμε στο Δ.Σ. του συλλόγου ήταν η πρώτη φορά που ασχολούμαστε με τον σύλλογο και ομολογούμε ότι λόγω και της επετείου του «ολοκαυτώματος της Αγχιάλου» πέρασαμε στα «βαθιά». Έκδοση βιβλίου του Γ. Διονυσίου με αφορμή την επέτειο του ολοκαυτώματος, οργάνωση ημερίδας στο Πολεμικό Μουσείο της Αθήνας κ.α. εκδηλώσεις για τις οποίες θα ενι-

μερωθείτε σε άλλες σελίδες της εφημερίδας. Επίσης, ο σύλλογος παρεμβαίνοντας στο θέμα του «παλαιού οινοποιείου» ανέθεσε στον αρχιτέκτονα Κ. Καπότση την εκπόνηση μελέτης - πρότασης για την ανάπλαση του χώρου, για την οποία δυστυχώς δεν είδαμε ακόμη καμιά αντίδραση από φορείς ή πολίτες.

Ο σύλλογος λοιπόν κάνει βήματα γενναία και στα όρια των δυνάμεών του και των οικονομικών του και δεν είναι ο μόνος. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση έμαθα από την εφημερίδα πριν δύο χρόνια περίπου για την επαναδραστηριοποίηση του «Φιλοπρόόδου» συλλόγου στην Νέα Αγχιάλο, ενώ και ο σύλλογος γυναικών της Νέας Αγχιάλου έχει λαμπρή παρουσία πράγμα που δείχνει ότι σε πείσμα των καιρών κάτι κινείται.

Γι αυτό λοιπόν, καλούμε όλους τους Αγχιαλίτες να συμμετέχουν ενεργά και μαζικά στις εκδηλώσεις του συλλόγου μας προκειμένου, ειδικά φέτος, να τιμήσουμε και μια επέτειο η οποία πέρα από τα τραγικά γεγονότα ήταν και η αιτία γέννησης μιας νέας πόλης, της πατρίδας μας Νέας Αγχιάλου. Γιατί η συμμετοχή και η δραστηριοποίηση σε δημόσιες και συλλογικές κινήσεις είναι που κάνουν τον πολίτη ολοκληρωμένο και τον σύλλογο δραστήριο και δυνατό, διαφορετικά, αυτός δεν έχει λόγο ύπαρξης.

[Δημοτικά]

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1. ΕΠΙΛΥΕΤΑΙ ΤΟ ΥΔΡΟΔΟΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ένα χρόνιο πρόβλημα των Αγχιαλιτών επιλύεται άμεσα. Στο Δημοτικό Συμβούλιο της 29/5/2006 ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης ανακοίνωσε ότι τα δυο σημαντικότερα έργα που έχουν άμεση σχέση με το υδροδοτικό πρόβλημα του Δήμου Νέας Αγχιάλου, έχουν ήδη δρομολογηθεί.

Το πρώτο έργο είναι η απόφαση ένταξης στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Θεσσαλίας 2000-2006 του έργου «ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ» προϋπολογισμού 2.500.000. Το έργο αφορά την μεταφορά του νερού από τη θέση «Μάνες» Μικροθιβών στην Νέα Αγχιάλο, στα Δημοτικά Διαμερίσματα Μικροθίβες και Αϊδίνι καθώς και στους παραθαλάσσιους οικισμούς του Δήμου μας. Το έργο πρόκειται να δημοπρατηθεί μέσα στον Ιούλιο.

Το δεύτερο έργο που ανακοίνωσε ο Δήμαρχος κ. Καραπατάκης ήταν η δημοπράτηση του έργου «ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ» προϋπολογισμού 1.100.000. Το έργο δημοπρατείται στις 3 Ιουλίου 2006. Η αντικατάσταση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης κρίνεται αναγκαία, καθώς λόγω της παλαιότητας και των πολλών θραύσεων των αγωγών, υπάρχει μεγάλη απώλεια πόσιμου ύδατος και βάσει της μελέτης θα τοποθετηθούν σωλήνες πολυαιθυλενίου 3ης γενιάς και θα αντικατασταθούν οι σωλήνες σε μήκος 15.692 μέτρα. Όπως επεσήμανε ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης «η υλοποίηση των δυο προαναφερόμενων έργων αποτελούσε αίτημα των κατοίκων εδώ και δεκαετίες και με την ολοκλήρωσή του θα επιλυθεί οριστικά το υδροδοτικό πρόβλημα της περιοχής. Ευχαριστώ όλους όσους βοήθησαν στην προσπάθεια για ένταξη και χρηματοδότηση των έργων καθώς πρόκειται για τα δυο από τα πιο σημαντικά έργα της περιοχής μας και το ζητούσαν οι δημότες μας εδώ και χρόνια

2. ΑΝΕΓΕΙΡΕΤΑΙ Ο ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Με γοργούς ρυθμούς ξεκίνησε η ανέγερση του Παιδικού Σταθμού Νέας Αγχιάλου. Ήδη εγκαταστάθηκε ο εργολάβος και έχουν ξεκινήσει οι εργασίες. Η χρηματοδότηση είναι από το Γ΄ ΚΠΣ και ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 482.000 στον οποίο περιλαμβάνεται ακόμη και η προμήθεια εξοπλισμού του κτιρίου. Θα ανεγερθεί σε οικοδομική έκταση κυριότητας του Δήμου συνολικού εμβαδού 639 τ.μ. που αποτελεί δωρεά του δημότη μας κ. Μίμη Καραγατολή. Ο Παιδικός Σταθμός θα πάρει το όνομά του και θα ονομαστεί ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ.

3. Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (Κ.Η.Φ.Η.) Δήμου Νέας Αγχιάλου

Η Δημοτική Αναπτυξιακή Τουριστική Επιχείρηση (Δ.Α.Τ.Ε.) του Δήμου Νέας Αγχιάλου, πραγματοποίησε στο χώρο του Κ.Η.Φ.Η. ομιλία με θέμα «Αλλεργίες», στις 17/3/2006, με κεντρική ομιλήτρια την Αλλεργιολόγο κ. Γεωργία Λύτρα. Επίσης η Δ.Α.Τ.Ε. στον ίδιο χώρο διοργάνωσε

και λειτουργεί χορωδία κάθε Τετάρτη στις 10.30 π.μ. με τον Μαέστρο κ Διαμαντόπουλο για την ψυχαγωγία των μελών του Κ.Η.Φ.Η.

Επίσης στις 23/3/2006 πραγματοποιήθηκε στο κέντρο διασκέδασης «ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ» του κ. Νίκου Κωστή, εκδήλωση με τα μέλη του Κ.Η.Φ.Η.. Προσφέρθηκε δωρεάν γεύμα στους ηλικιωμένους, μια κίνηση που υποδηλώνει ευαισθησία και παράδειγμα προς μίμηση για όλους όσους θέλουν να συνεισφέρουν και να βοηθήσουν με οποιοδήποτε τρόπο τα άτομα της τρίτης ηλικίας. Στην εκδήλωση παραβρέθηκε ο Πρόεδρος της Δ.Α.Τ.Ε. του Δήμου Νέας Αγχιάλου κ. Χαράλαμπος Βέργας και το προσωπικό του Κ.Η.Φ.Η.

4. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το απόγευμα της Κυριακής 2 Απριλίου 2006, Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου, στο Δημαρχείο Νέας Αγχιάλου, πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση με τίτλο «ΦΤΕΡΑ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΜΑΓΕΙΑ» που ήταν αφιερωμένη στα παιδιά και στα παραμύθια.

Την εκδήλωση διοργάνωσε η Δημοτική Βιβλιοθήκη «Κώστας Βάρναλης» με την υποστήριξη του Δήμου και την τιμήσαν με την παρουσία τους η συγγραφέας παιδικών βιβλίων κυρία Γιώτα Κούγιαλη, η οποία ήταν η επίσημη προσκεκλημένη, ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης, Δημοτικοί Σύμβουλοι και πλήθος κόσμου.

Την έναρξη της εκδήλωσης έκανε η Πρόεδρος της, κ. Μαρία Τσιάμη, καλοσορίζοντας τους παραβρισκόμενους και κάνοντας μια μικρή αναφορά στην παγκόσμια ημέρα του παιδικού βιβλίου και στο τι πρόκειται να ακολουθήσει. Στη συνέχεια διαβάστηκαν κατόπιν κλήρωσης ενδεικτικά, τρία έργα των παιδιών και απονεμήθηκαν ειδικά διπλώματα σε όλα, ενώ στα σχολεία τους έγινε δωρεά βιβλίων της κ. Κούγιαλη.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης, στο αμφιθέατρο, προβλήθηκαν παραμύθια του Hans Christian Andersen και τα παιδιά φεύγοντας πήραν αναμνηστικά CD με ιστορίες και τραγούδια.

Παράλληλα με την εκδήλωση λειτουργήσε έκθεση παιδικών βιβλίων.

5. ΡΑΜΠΑ ΚΑΘΕΛΚΥΣΗΣ ΜΙΚΡΩΝ ΣΚΑΦΩΝ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στην μελέτη για κατασκευή ράμπας καθέλκυσης μικρών σκαφών στην παραλιακή θέση «Αλωνάκι» προχώρησε ο Δήμος Νέας Αγχιάλου. Ο προϋπολογισμός της μελέτης ανέρχεται στις 25.000. Συγκεκριμένα προβλέπεται να εκτελεστούν εργασίες εκβάθυνσης του πυθμένα, επίσρωση θραυστού υλικού και διαμόρφωση της επιφάνειας του χερσαίου τμήματος. Επίσης προβλέπεται η κατασκευή και τοποθέτηση συμπαγών τεχνητών ογκολίθων από σκυρόδεμα για την προστασία της ράμπας, ενώ θα γίνουν και εργασίες προσαρμογής της ράμπας με το υπάρχον οδόστρωμα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Ηλίας Καραπατάκης, το Δημοτικό Συμβούλιο και όλοι οι δημότες, εκφράζουν τις ευχαριστίες τους σε όλους όσους συντέλεσαν στην χρηματοδότηση από το Γ΄ ΚΠΣ, του έργου «Τροφοδοτικό δίκτυο ύδρευσης Δήμου Νέας Αγχιάλου», προϋπολογισμού 2.500.000, τους Βουλευτές του Νομού, τον Νομάρχη Μαγνησίας κ. Ιωάννη Πρίντζο, τον Δήμαρχο Βόλου και Πρόεδρο της Τ.Ε.Δ.Κ. Μαγνησίας κ. Κυριάκο Μήτρον, τον Περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Φώτη Γκούπα και ιδιαίτερα τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, κ. Αθανάσιο Νάκο.

6. ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Πλούσια στοιχεία για τον πολιτισμό, την ιστορία, τα αρχαιολογικά ευρήματα και τα τουριστικά αξιοθέατα συνοδευόμενα από φωτογραφικό υλικό περιέχει η ιστοσελίδα που δημιούργησε για την προβολή της περιοχής ο Δήμος Ν. Αγχιάλου. Οι χρήστες του διαδικτύου μπορούν να πληροφορηθούν όλα τα προαναφερόμενα στη διεύθυνση www.neaagchialos.gr ενώ η ιστοσελίδα του Δήμου λειτουργεί προς το παρόν πιλοτικά καθώς συνεχίζεται ο εμπλουτισμός της με όλο και περισσότερα στοιχεία. Για την προβολή του Δήμου μέσω του διαδικτύου το Δημοτικό Συμβούλιο είχε λάβει ομόφωνη απόφαση με την οποία ενέκρινε πίστωση συνολικού ύψους 3.000. Στην ιστοσελίδα μπορεί να βρει κανείς χρήσιμες πληροφορίες για τις παρεχόμενες υπηρεσίες μέσω του Δήμου και συγκεκριμένα για το ΚΕΠ, το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων (ΚΗΦΗ), για τη Δημοτική Αναπτυξιακή Τουριστική Επιχείρηση (ΔΑΤΕ). Επίσης υπάρχουν εκτενείς αναφορές σε όλους τους Πολιτιστικούς, Αθλητικούς και λοιπούς Συλλόγους που δραστηριοποιούνται στην περιοχή του Δήμου. Πληροφορίες υπάρχουν σχετικά με τις αποφάσεις που λαμβάνονται στα Δημοτικά Συμβούλια για να ενημερώνονται οι δημότες, για τους διαγωνισμούς και τις θέσεις εργασίας που προκηρύσσονται κατά καιρούς στο Δήμο και τις διάφορες ανακοινώσεις που αναρτώνται στο Δήμο.

Ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης, τονίζει «στόχος της δημιουργίας της ιστοσελίδας είναι η καλύτερη ενημέρωση των κατοίκων της περιοχής σε όλα τα θέματα που τους αφορούν, αλλά και η προσέλκυση μεγαλύτερου αριθμού επισκεπτών και η αξιοποίηση των τουριστικών δυνατοτήτων που διαθέτει η Νέα Αγχιάλος».

7. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

Προσφορά του Δήμου ήταν και φέτος ο πασχαλινός οβελίας σε 40 περίπου άπορες οικογένειες του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Τα αιμορήφια δόθηκαν το Μεγάλο Σάββατο από το Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη μαζί με τον Δημοτικό Σύμβουλο κ. Νικόλαο Στάνιο, οι οποίοι επισκέφτηκαν τα σπίτια των απόρων οικογενειών, τους έδωσαν τον οβελία και αντάλλαξαν τις καθιερωμένες πασχαλινές ευχές.

8. ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδρομή που διοργάνωσε το Πρόγραμμα «Βοήθεια Στο Σπίτι», στο Δήμο Νέας Αγχιάλου, στις 27 Απριλίου στη Μονή Αγάθωνος. Οι ηλικιωμένοι ξεναγήθηκαν στο Μοναστήρι, με ευλάβεια και δέος προσκύνησαν το σκήνωμα του Μοναχού Βησσαρίωνα. Στη συνέχεια γευμάτισαν στο Λιανοκλάδι Λαμίας και δόθηκε και απογευματινός καφές. Το προσωπικό του Προγράμματος που συνόδευσε τους ηλικιωμένους, ευχαρίστησε θερμά το Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου κ. Ηλία Καραπατάκη για την προσφορά του πρωινού και απογευματινού γεύματος καθώς επίσης τον Πρόεδρο της Δ.Α.Τ.Ε. και υπεύθυνο του Προγράμματος, κ. Χαράλαμπο Βέργα για το αστείρευτο ενδιαφέρον που δείχνει στην όλη λειτουργία του Προγράμματος. Οι εκδρομείς επέστρεψαν το απόγευμα, δήλωσαν απόλυτα ευχαριστημένοι και εξεδήλωσαν το ενδιαφέρον να ακολουθήσουν και άλλες τέτοιες εκδρομές.

9. ΠΡΟΕΝΤΑΣΗ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

Με απόφαση της Επιτροπής Παρακολούθησης του προγράμματος ΘΗΣΕΑΣ, που συνεδρίασε στις 8/5/2006 στη Λάρισα, εντάχθηκε στο ΘΗΣΕΑ στα πλαίσια της διαδημοτικής συνεργασίας μεταξύ της Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β Βόλου και του

Δήμου Νέας Αγχιάλου «ΠΡΟΜΕΛΕΤΗ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ» προϋπολογισμού 150.000. Η δημοπράτηση της μελέτης θα γίνει από τη Δ.Ε.Υ.Α. Νέας Αγχιάλου εντός του Ιουλίου και θα είναι έτοιμη ως το τέλος του έτους. Ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης ευελπιστεί ότι η ολοκλήρωση του έργου προϋπολογισμού πολλών εκατομμυρίων ευρώ θα ολοκληρωθεί σε μια διετία.

10. ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ

α) Δημοπρατείται εντός του Ιουλίου το έργο «Αποκατάσταση χωματερής Δήμου Νέας Αγχιάλου» με δενδροφυτεύσεις και ανάπλαση όλου του χώρου.

β) Δημοπράτηση εντός του Ιουλίου του έργου «Υδρεύσεις οικισμών» προϋπολογισμού 300.000 από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ με την κατασκευή 7 χιλιομέτρων αγωγών ύδρευσης για τη σύνδεση της υδρευτικής γεώτρησης Σουβάλας με τις δεξαμενές Βελανιδιάς και Μαράθου.

γ) Δημοπράτηση εντός του Ιουλίου του έργου «Ανάπλαση Κεντρικής Πλατείας Νέας Αγχιάλου» με πεζοδρόμηση της οδού Ελληνικής Αεροπορίας από την Εθνική οδό μέχρι την οδό 30ης Ιουλίου, με πλακοστρώσεις κεντρικών δρόμων προϋπολογισμού 352.000 από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ.

δ) Δημοπρατείται το έργο «Αγωγός ομβρίων υδάτων» μήκους 300μ. επί της οδού Πυράσου και επί της οδού 30ης Ιουλίου προϋπολογισμού 85.500 με χρήματα του Δήμου. Πρόκειται για ένα σημαντικό και αναγκαίο έργο που θα λύσει το πρόβλημα που ταλανίζει τους κατοίκους που διαμένουν στην περιοχή και ήταν αίτημά τους εδώ και χρόνια.

Επίσης κατασκευάστηκε δεξαμενή άρδευσης στο Αϊδίνι προϋπολογισμού 20.000 και κατασκευάζεται και αγωγός άρδευσης των Αυλαγδών Αϊδινίου μήκους 1.200μ.

Επίσης εγκαταστάθηκε ο εργολάβος για την κατασκευή του έργου «Αντικατάσταση πλακιδίων Γυμνασίου Νέας Αγχιάλου» προϋπολογισμού 100.000. Η επιχορήγηση έγινε από το Υπουργείο Εσωτερικών.

11. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΑΜΥΓΔΑΛΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Την αποζημίωση των αμυγδαλοπαραγωγών της περιοχής, που οι καλλιεργείς τους υπέστησαν σημαντικές ζημιές λόγω των άσχημων καιρικών συνθηκών του προηγούμενου διαστήματος, ζητεί ο Δήμος Νέας Αγχιάλου από τη διοίκηση του ΕΛΓΑ. Ειδικότερα στο υπόμνημα που απέστειλε ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Καραπατάκης, μεταξύ άλλων ζητά να αποζημιωθούν οι αμυγδαλοκαλλιεργητές διότι πέρα από την μειωμένη παραγωγή που υπήρχε, σε ορισμένες περιπτώσεις η καταστροφή ανέρχεται στο 100% και όπως είναι φυσικό οι παραγωγοί να ανησυχούν για το μέλλον της αμυγδαλοπαραγωγής. Επίσης στις 20/5/2006, με πρωτοβουλία του Αντιπροέδρου της Βουλής, κ. Σούρλα, πραγματοποιήθηκε στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου ευρεία σύσκεψη αρμοδίων φορέων και παραγωγών για το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει φέτος η αμυγδαλοπαραγωγή. Στη σύσκεψη έλαβαν μέρος, ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Σούρλας, ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου κ. Ηλίας Καραπατάκης, οι Αντιδήμαρχοι κ.κ. Δημόπουλος και Παπαγεωργίου, ο Πρόεδρος ου Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ιωάννης Χαρωντάκης, εκπρόσωποι του ΕΛΓΑ, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μαγνησίας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ΕΑΣ Βόλου και Αλμυρού, Αγροτικοί Συνεταιρισμοί και παραγωγοί του Δήμου μας.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442
Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης
Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Χρήστος Χαλκιάπουλος, Κυριάκος Γιαλέρνιος, Ανέστης Κακάνης, Γεωργιάνα Ανεστιάδου-Κόκορη, Χρήστος Τριαντόπουλος
Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Β. & Ε. Μπαμπάη ΕΠΕ
Επικούρου 31 και Πειραιώς
Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991
Αλληλογραφία:
Σταύρος Αξαρλής,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
Τηλ.: 210 68.47.469
Fax: 210 68.47.469 (μόνο πρωινές ώρες)
Κινητό: 697 22 60 673, E-mail: saxarlis@otenet.gr
Ταχ. Θυρίδα: 62163 Χαλάδρι 15201
Συνδρομές:
Τιμή Φύλλου: 2 €
Ετήσια συνδρομή: 8 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ					
Τα ποσά που υπερβαίνουν την συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο					
ΒΑΣΙΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10	ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	10	ΜΑΤΑΚΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	10
ΒΕΛΑΝΗ ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	8	ΖΩΤΗ ΙΟΥΛΙΑ	10	ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	10
ΒΛΑΧΑΚΗ-ΧΑΛΕΠΛΗ ΜΑΡΙΑ	25	ΖΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ	10	ΝΤΟΥΝΗ ΚΑΜΠΡΟΗ	15
ΒΛΑΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	15	ΖΩΤΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	10	ΠΑΠΠΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ	20
ΒΛΑΧΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ	20	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	30	ΠΑΝΤΕΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10
ΓΚΙΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ	10	ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	10	ΠΑΣΧΑΛΟΥΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	10
ΓΚΙΝΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	10	ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ	10	ΠΙΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10
ΔΑΪΝΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ	8	ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ	8	ΠΙΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	10
ΔΑΡΔΕΛΑΚΟΣ ΤΖΑΝΕΤΟΣ	20	ΚΑΡΑΚΑΝΙΔΟΥ ΜΑΙΡΗ	10	ΠΟΛΥΒΡΟΧΟΥ ΕΛΕΝΗ	10
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΝΙΝΑ	10	ΚΑΡΑΜΠΕΤΙΑΝ ΜΑΡΙΑ	10	ΠΟΛΥΒΡΟΧΟΥ ΜΑΛΤΕΖΟΥ ΣΟΦΙΑ	10
ΔΟΥΛΓΕΡΟΓΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	8	ΚΙΟΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	10	ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20
ΔΡΑΓΝΗ ΝΙΚΗ	50	ΚΟΚΚΩΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20	ΣΑΡΑΦΑΚΗ ΕΛΕΝΗ	10
ΕΡΡΙΝΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	8	ΚΟΛΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ	8	ΣΚΑΤΕΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜ.	50
ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΙΣ	20	ΚΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	15	ΤΣΙΑΜΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	10
				ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ	
				ΛΑΣΚΑΡΑΚΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡ.	100
				ΤΟΚΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	100

[Πολιτιστικά]

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 1

Το Σάββατο 15 Απριλίου 2006 ολοκληρώθηκαν με επιτυχία οι παραστάσεις της θεατρικής ομάδας του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου, που παρουσίασε το έργο «Τα παραμύθια της Αχελώς» στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου της Νέας Αγχιάλου. Το θεατρικό έργο παρουσιάστηκε από την Πέμπτη 13 Απριλίου με πρωινές παραστάσεις για τα σχολεία του Δήμου και βραδινές για το κοινό και χαρακτηρίστηκε από την ενθουσιώδη προσέλευση και παρακολούθηση των παραστάσεων από τους θεατές, όλες αυτές τις ημέρες. Το έργο είναι η δραματοποίηση τριών από τα δεκαεπτά Αγχιαλικά παραμύθια που διέσωσε και κατέγραψε - και μάλιστα στην Αγχιαλτική ντοπιολαλιά - ο ακάματος ερευνητής, ιστοριοδίφης και εικαστικός της Νέας Αγχιάλου Γιώργος Διονυσίου. Η εκδήλωση αυτή εντάσσεται στα πλαίσια των εκδηλώσεων μνήμης που αποφάσισε να διοργανώσει ο Δήμος Νέας Αγχιάλου για να τιμήσει όλους τους Αγχιαλίτες της Μαύρης Θάλασσας, που πριν εκατό χρόνια ξεριζώθηκαν από τον τόπο τους, εγκαταστάθηκαν και ίδρυσαν την νέα πατρίδα τους στο χώρο της σημερινής Νέας Αγχιάλου. Αυτού του είδους οι εκδηλώσεις είναι σημαντικές, διότι η γνώση της ιστορίας και η γόνιμη σχέση με τις παραδόσεις και τον πολιτισμό όχι μόνο συμβάλλουν στην αυτογνωσία των ατόμων και των κοινωνιών, αλλά επίσης μπορούν να εμπλουτίσουν σύγχρονες μορφές ζωής, συνδέοντάς το παρόν με το παρελθόν σε μια ζωντανή και δημιουργική σχέση. Σ' αυτά τα πλαίσια ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου αποφάσισε να στηρίξει αυτή την θεατρική παράσταση, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην διατήρηση και διαφύλαξη της συλλογικής ιστορικής μνήμης έτσι ώστε να μην χαθούν πολύτιμα στοιχεία που συνδέουν τους Αγχιαλίτες με το σημαντικό παρελθόν τους. Να σημειωθεί ότι αυτή είναι η τρίτη προσπάθεια της θεατρικής ομάδας του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου, που δημιουργήθηκε την άνοιξη του 2003 και παρουσίασε ήδη με επιτυχία δύο έργα: «Αγχιάλος: της Τύχης η μεταβολή, του ανθρώπου η δύναμη» και «Όυτε γάτα... ούτε ζημιά», τα οποία σημείωσαν ικανό αριθμό παραστάσεων τόσο στη Νέα Αγχιάλο όσο και στον Βόλο και σε άλλες περιοχές της Θεσσαλίας. Τη θεατρική ομάδα αποτελούν οι Βασίλης Ασδεράκης, Έφη Γκίνη, Αποστόλης Γεωργίου, Θάλεια Δήμου, Σμαρώ Ερρινάκη, Άννα Ζαράρη, Δημήτρης Καρτζόγλου, Έλενα Κρουνά, Αθηνά Μπολιού, Δήμητρα Μπέρτσα, Βιβή Παπαναστασίου, Αρετή Πολυμενίδη, Νατάσα Ταγκαλάκη, Έφη Τόλια και Ζαφερία Φιλιππίδη. Στην μουσική επιμέλεια βοήθησε ο μουσικός Γιώργος Διαμαντόπουλος, την ζωγραφική επιμέλεια είχε η Μαρία Χαμπέρη, που συμμετείχε και ως βοηθός σκηνογράφου, τέλος σκηνοθεσία, σκηνογραφία και φωτισμούς επιμελήθηκε ο Δημήτρης Δακτυλάς, που είναι επίσης δάσκαλος της θεατρικής ομάδας από την σύστασή της μέχρι σήμερα.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 2

Την Κυριακή το πρωί, 16 Απριλίου 2006, πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου η παρουσίαση του βιβλίου του ερευνητή, ιστοριοδίφη και εικαστικού Γιώργου Διονυσίου «Τα παραμύθια της Αχελώς», από τη φιλόλογο καθηγήτρια κα. Σουλτάνα Καρνομπατόλογλου-Τουκαλά, και από τον καθηγητή, συγγραφέα και πρόεδρο της Φιλαρχαίου Εταιρείας Αλμυρού «Οθρυς» κο Βίκτορα Κοντονάσιο. Το βιβλίο αυτό είναι το αποτέλεσμα μιας μακρόχρονης και επίπονης προσπάθειας των συγγραφέα, που κατάφερε να συλλέξει δεκαεπτά παραμύθια, μέσα από προσωπικές μαρτυρίες παλαιών Αγχιαλίων προσφύγων αλλά και κατοίκων της Αγχιάλου της Μαύρης Θάλασσας, και τελικώς να τα διασώσει και να τα παραδώσει στις επόμενες γενιές ως ανεκτίμητη κληρονομιά. Όπως ανέφεραν και οι ομιλητές, είναι πολύ σημαντικό το ότι καταγράφονται και εκδίδονται παραμύθια σε μια εποχή που φαίνεται να μην αγαπάει τόσο πολύ αυτού του είδους τον αφηγηματικό λόγο, ο οποίος όμως μπορεί και μας παίρνει απ' το χέρι και, μέσα από τα μονοπίατα αυτού του τρόπου αφήγησης και της φαντασίας, μας οδηγεί σοφά στις μεγάλες αλήθειες της ζωής. Ένας επιπλέον λόγος που κάνει πολύ σημαντική αυτή την προσπάθεια είναι και το ότι είναι γραμμένα στην Αγχιαλτική ντοπιολαλιά, «αυτό το νόστιμο γλωσσικό ιδίωμα», όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και ο συγγραφέας, ο οποίος στο τέλος, διαβάζοντας με γλαφυρό τρόπο ένα από τα παραμύθια που κατέγραψε, επιβεβαίωσε αυτήν την αναφορά, θυμίζοντας στους παλαιότερους αλλά και δείχνοντας στους νεότερους τον τρόπο ομιλίας των προσφύγων-ιδρυτών της Νέας Αγχιάλου. Να σημειωθεί ότι η έκδοση αυτού του βιβλίου χρηματοδοτήθηκε από τον Δήμο Νέας Αγχιάλου μετά από ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, πράγμα το οποίο σχολιάστηκε ευμενώς κατά την παρουσίαση του βιβλίου. Στη συνέχεια η θεατρική ομάδα του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Νέας Αγχιάλου παρουσίασε στους παρευρεθέντες τη θεατρική παράσταση «Τα παραμύθια της Αχελώς» που παρουσίασε τις προηγούμενες ημέρες στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με το κοινό να χειροκροτεί και να συγχαίρει τον συγγραφέα του βιβλίου, τον οποίο παρότρυνε να συνεχίσει με την ίδια θερμή και συμβάλει, με το σημαντικό του έργο, στη γνώση της ιστορίας και των παραδόσεων των Αγχιαλτών.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 3

Το Σάββατο 13 Μαΐου 2006, πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου η 11η καθιερωμένη ετήσια Χορωδιακή Συνάντηση. Η πραγματοποίηση αυτών των χορωδιακών συναντήσεων αποτελεί θεσμό για τα πολιτιστικά δρώμενα της Νέας Αγχιάλου και της ευρύ-

τερης περιοχής και αποβλέπει στην αναβάθμιση του χορωδιακού τραγουδιού, στην ανταλλαγή ακουσμάτων και εμπειριών και στην ουσιαστική γνωριμία και συνεργασία των χορωδιών που παίρνουν μέρος. Η εκδήλωση διοργανώθηκε από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του Δήμου Νέας Αγχιάλου στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του και εντάσσεται στις εκδηλώσεις μνήμης για τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου της Μαύρης Θάλασσας και των ξεριζωμίων των Αγχιαλτών από τις εστίες τους. Στην φετινή συνάντηση συμμετείχαν οι χορωδίες του Μουσικού και Μορφωτικού συλλόγου Ευλοκάστρου «Ο Αυλός» υπό τη διεύθυνση του Θεμιστοκλή Δράμη, η χορωδία Προσωπικού του Ο.Τ.Ε Θεσσαλονίκης υπό τη διεύθυνση του Γιάννη Τσαουσίδη, η γυναικεία χορωδία του συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας «Η Αγχιάλος» από την παλαιά Αγχιάλο, σημερινή Πομόριε Βουλγαρίας, υπό τη διεύθυνση της Ροζαλίνας Κότσεβα και η χορωδία της Νέας Αγχιάλου υπό τη διεύθυνση του Γιώργου Διαμαντόπουλου, ενώ συνόδευσε στο πιάνο η Σοφία Παπαδοπούλου. Τέλος φιλική συμμετοχή είχε η Αναστασία Αύρα που ερμήνευσε με συγκλονιστικό τρόπο δύο τραγούδια της σε στίχους της μητέρας της. Το πολυπληθές κοινό είχε την ευκαιρία να απολαύσει τις χορωδίες που αναφέρθηκαν και χειροκρότησε με ενθουσιασμό την προσπάθεια όλων, ιδιαίτερος όμως επιβράβευσε με θερμό χειροκρότημα τη χορωδία της παλαιάς Αγχιάλου, που τα περισσότερα μέλη της είναι Ελληνικής καταγωγής και συγκίνησαν με την παρουσία τους όλους όσοι παρακολούθησαν αυτήν την όμορφη μουσική βραδιά.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 4

Το Σάββατο 27 Μαΐου 2006, η χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου συμμετείχε στο 6ο Χορωδιακό Φεστιβάλ Φαρσάλων, που πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Φαρσάλων και διοργανώθηκε από τον Πολιτιστικό Οργανισμό του αντίστοιχου Δήμου. Στη Χορωδιακή αυτή συνάντηση έλαβαν επίσης μέρος οι Δημοτική Χορωδία Στυλίδας, η χορωδία του Μουσικού Ομίλου Γυθείας και η φιλοξενούσα Δημοτική Χορωδία Φαρσάλων. Η Χορωδία του Δήμου Νέας Αγχιάλου, υπό τη διεύθυνση του μαέστρου και δασκάλου Γιώργου Διαμαντόπουλου και τη συνοδεία στο πιάνο της μουσικού Σοφίας Παπαδοπούλου, απέδωσε με μοναδικό τρόπο το πρόγραμμα της, που περιελάμβανε γνωστά ελληνικά τραγούδια, και κατάφερε να αποσπάσει το θερμό χειροκρότημα του κοινού που παρακολούθησε την εκδήλωση.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 5

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Νέας Αγχιάλου προσκάλεσε και είχε την χαρά να φιλοξενήσει για 3 ημέρες, από 12 μέχρι και 14 Μαΐου 2006, τη Χορωδία του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας «Η Αγχιάλος». Η πρόσκληση έγινε στα πλαίσια της διοργάνωσης του 11ου Χορωδιακού Φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε την 13η Μαΐου 2006, και το οποίο εντάχθηκε στις εκδηλώσεις μνήμης για τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου της Μαύρης Θάλασσας και τον διωγμό των Αγχιαλτών από τις πατρογονικές εστίες τους. Να σημειωθεί ότι τα μέλη του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας είναι Ελληνικής καταγωγής τουλάχιστον από τον ένα γονέα και οι περισσότεροι ομιλούν την Ελληνική γλώσσα με την χαρακτηριστική Αγχιαλτική ντοπιολαλιά. Έτσι λοιπόν δόθηκε η ευκαιρία να συναντηθούν, να μιλήσουν και να ανταλλάξουν απόψεις συγγενείς και φίλοι από την Παλαιά και την Νέα Αγχιάλο, καθώς επίσης να δημιουργηθούν καινούργιες σχέσεις και να γνωριστούν συγγενείς που δεν είχαν επαφή μεταξύ τους. Αυτά ακριβώς υπογράμμισε και η πρόεδρος του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής φιλίας κα Στέφκα Αλίκωβα (το γένος Αλικογλού), η οποία με συγκινητικό τρόπο χαιρέτισε τους παρευρισκόμενους στην Χορωδιακή συνάντηση και μετέφερε τους χαιρετισμούς των μελών του Συλλόγου τους, ενώ υπογράμμισε το πόσο σημαντική είναι η ανταλλαγή επισκέψεων και από τις δύο πόλεις σε προσωπικό επίπεδο αλλά και σε επίπεδο αντιπροσωπίων. Τέλος ευχαρίστησε τον Δήμαρχο της Νέας Αγχιάλου κο Ηλία Καραπατάκη, τα μέλη του Δημοτικού συμβουλίου και τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Οργανισμού κο Ευθύμιο Τσάμη για την πρόσκληση και την φιλοξενία της Χορωδίας του Συλλόγου τους.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ 6

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων που είναι αφιερωμένες στα 100 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου της Μαύρης Θάλασσας, το Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Αγχιάλου, στη συνεδρίαση της 17ης Ιανουαρίου 2006, ομόφωνα αποφάσισε την διεξαγωγή συνεδρίου, από 28 μέχρι και 30 Ιουλίου 2006, με χαρακτήρα ιστορικό, λαογραφικό και αναπτυξιακό για να τιμήσει αυτούς τους ανθρώπους που διωγμένοι από την πατρίδα τους ήλθαν και δημιουργήσαν με τόσες θυσίες την νέα πατρίδα τους. Για τον σκοπό αυτό, στην ίδια συνεδρίαση, ορίστηκε επιτροπή, η οποία ως σκοπό της έχει την διοργάνωση του συγκεκριμένου Συνεδρίου και ήδη έχουν δρομολογηθεί αρκετές από τις προβλεπόμενες διεργασίες για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού. Έχουν κληθεί και δήλωσαν συμμετοχή διαπρεπείς επιστήμονες και γνώστες των συγκεκριμένων θεμάτων, που θα βοηθήσουν να καταγραφούν ιστορικά στοιχεία, πολύ σημαντικά, που σχετίζονται με τον τόπο, το χρόνο και τα τραγικά γεγονότα της καταστροφής της Αγχιάλου Ευεΐνιου Πόντου. Συγχρόνως με αφορμή αυτό το τραγικό γεγονός θα δοθεί η ευκαιρία να ανταλλάγουν απόψεις και να κατατεθούν προτάσεις σχετικά με το μέλλον της Νέας Αγχιάλου, αφού πάντα αυτού του είδους οι συναντήσεις και συζητήσεις είναι αφορμή για δημιουργικό διάλογο και κατάθεση προβληματισμού και προτάσεων.

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Περί.. κáθαρσης

Πολύς λόγος τελευταία γίνεται για την «κάθαρση», που πρέπει να γίνει σε διάφορους τομείς της κοινωνίας μας.

Ακούγονται και γράφονται πολλά από ορισμένους για ορισμένους, από ολίγους για πολλούς, από πολλούς για λίγους, από ακάθαρτους για ακάθαρτους, από καθαρούς για ακάθαρτους ακόμα και από ακάθαρτους για καθαρούς και... ο χορός καλά κρατεί.

Όλοι σχεδόν αποδέχονται, ότι στην κοινωνία μας υπάρχουν «ακάθαρτοι» και μάλιστα πολλοί είναι εκείνοι που ομιλούν ότι οι «ακάθαρτοι» είναι μπόλικοι και βρίσκονται σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας, θεωρούν δε ότι η «κάθαρση» είναι ως ποτέ άλλοτε επιβεβλημένη.

Ορισμένοι ομιλούν ότι η κάθαρση μπορεί και πρέπει να συντελεστεί με «αυτοκάθαρση» του ίδιου του κύκλου των «ακαθάρτων», δηλαδή ο ίδιος κύκλοςμόνος του να ενεργήσει και να παρουσιάσει τα «καθάρματα» και καθαρών τον «εντός καθάρματος χώρο».

Άλλοι, λένε ότι η περίπτωση της «αυτοκάθαρσης», θυμίζει, λίγο ή πολύ, την ιστορία εκείνου που έβαλε τον λύκο να φυλάξει τα πρόβατα και άλλοι επίσης λένε ότι «κόρακας κορακιού μάτια δεν βγάζει».

Οι τελευταίοι ισχυρίζονται, ότι για τους «αυτοκαθαριστές» η «αυτοκάθαρση», είναι ένας ωραίος και εύκολος τρόπος να εφαρμοστεί αποτελεσματικά το «κουκούλωμα» και τελικά αυτό το «αυτοκουκούλωμα» να σερβιριστεί προς τα έξω από τους «αυτοκαθαριστές» ως «κάθαρση».

Οι «αυτοκαθαριστές» ισχυρίζονται, ότι είναι γνώστες των πραγμάτων, αφού βρίσκονται μέσα στον ίδιο κύκλο που βρίσκονται οι «ακάθαρτοι» και γνωρίζουν περισσότερο καλά πως μπορεί να γίνει ο «καθαρμός» και πως ένας «ακάθαρτος» μπορεί να αποδοθεί στην κοινωνία ως «κάθαρμος» και «καθάρειος».

Υπάρχουν όμως και εκείνοι, οι οποίοι διερωτώνται με περισσή απορία, με ποιο τρόπο θα εκλεγούν οι διάφοροι «καθαριστές» από τον ίδιο κύκλο που συνυπάρχουν οι καθαροί και οι ακάθαρτοι μαζί, ώστε εκ των προτέρων με την εκλογή να συνυπάρξει η εξασφάλιση της έδρασης της αντικειμενικότητας της λεγόμενης «αυτοκάθαρσης»;

Οι τελευταίοι μάλιστα ισχυρίζονται, ότι είναι λογικοί όλοι ανεξαιρέτως οι «ακάθαρτοι», όσοι και όποιοι είναι αυτοί, με κάθε τρόπο και επισταμένως θα θελήσουν να... βοηθήσουν σε ένα επιτυχημένο «αυτοκουκούλωμα», είτε είναι στην ομάδα των εκλεκτόρων είτε στην ομάδα των εκλεγομένων.

Ορισμένοι επίσης διερωτώνται, πόσοι τελικά είναι οι λεγόμενοι «ακάθαρτοι» και πόσοι οι «καθαροί»;

Η απάντηση φαίνεται πολύ δύσκολη ή και αδύνατη, γιατί ποιος μπορεί ή και τολμά με βεβαιότητα να δηλώσει ότι ο Α' ή ο Β' είναι «ακάθαρτος» και ποιος είναι «καθαρός»;

Βέβαια, καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται, λέει ο λαός μας, αλλά αυτό συμβαίνει φαίνεται μόνο στον ουρανό και όχι στους επιγείους, γιατί η πείρα της ζωής μας διδάσκει ότι ακόμη και ένας «καθαρός» εύκολα μπορεί να βαπτιστεί «ακάθαρτος» και άντε μετά αυτός να αποδείξει ότι δεν είναι «ακάθαρτος».

Επίσης, σε πολλούς φαίνεται αξιοπερίεργο, ότι κανένας από τους κύκλους της κοινωνίας μας, που συζητάνε για την επιβαλλόμενη «κάθαρση», δεν επεμβαίνει

στον άλλον κύκλο, που έχει το ίδιο πρόβλημα της «κάθαρσης» και όλοι, σιωπηρά ή ακόμη και «μουλωχτά», δέχονται την επίλυση του προβλήματος της κάθαρσης δια της «αυτοκάθαρσης», σαν τον Πόντιο Πιλάτο.

Πολλοί, διερμηνεύοντας το γεγονός αυτό, λένε ότι αυτό συμβαίνει, γιατί κανένας δεν θέλει να μπει στα χωράφια του άλλου, για να μην έτσι θεωρηθεί παρέμβαση και καταπάτηση των δικαιωμάτων του ενός από τους άλλους, άλλοι δε λένε ότι δεν συμφέρει να μπει ο ένας κύκλος στα πόδια του άλλου κύκλου, γιατί έτσι, θα ζητήσει και ο άλλος να μπει στα δικά του πόδια και τότε αλλοίμονο και στους μεν και στους δε.

Άλλοι λένε ότι και εδώ, ταιριάζει το ρητό, ότι «κόρακας κορακιού μάτι δεν βγάζει», γιατί όλοι οι ακάθαρτοι είναι κοράκια και κατά συνέπεια είναι γνωστό ότι ο κάθε κόρακας δεν επέμβει στη φωλιά του άλλου κόρακα και άλλοι λένε ότι, επειδή μιλούμε για φωλιές, ο κάθε κύκλος έχει τη δική του φωλιά «λερωμένη».

Ο απλός κόσμος, αυτοί που είναι πράγματι από χωριό, αυτούς που οι πολλοί ονομάζουν «λαό» και μάλιστα οι ολίγοι κυρίως, που τον αναβαθμίζουν σε «κυρίαρχο λαό», βλέπει τα τεκταινόμενα και σχίζει τα ματιά του, μολονότι δεν τον περισσεύουν αυτά.

Όμως η μοίρα του είναι να υπομένει τα πάντα, η πάστα του να πλάθεται όπως οι επιτήδαιοι επιθυμούν, η μνήμη του ασθενής όταν θα πρέπει να την κάνει χρήση, η οργή του εξασθενεί γρήγορα και σταματά πολλές φορές μέσα στο δωμάτιό του λίγο μετά το κατάλληλο φορμάρισμα του νου του από την τηλεόραση και πριν πάει νωρίς να κοιμηθεί γιατί αύριο θα πρέπει να ψάξει για το ψωμί του.

Οι άλλοι, οι επιτήδαιοι, οι χορτάτοι, αυτοί που καλά γνωρίζουν τον κυρίαρχο λαό και που επίσης καλά γνωρίζουν τη Γενεύη και τις Τράπεζές της, αφήνονται ανενόχλητοι να αποφασίζουν για την τύχη του κυρίαρχου λαού, να κόβουν στα μέτρα τους την πίτα και να τη μοιράζονται μεταξύ τους αναλόγως και έτσι πάντα... ο χορός καλά κρατεί!

Αυτοί οι τελευταίοι, ξέρουν καλά ότι τα λεγόμενα περί «κάθαρσης» είναι σαν την μπόρα εκείνη που έρχεται με βροντές και αστραπές, αλλά στο τέλος τη βροχή που περιμένουμε και που έχουμε ανάγκη να πέσει, δεν πέφτει.

Πολλοί λένε ότι «καθαρτής», σε κάθε μορφής κάθαρσης, μόνο ο λαός θα μπορούσε να είναι, αλλά η διάρθρωση της κοινωνίας δεν του το επιτρέπει. Οι επιτήδαιοι, τον κρατάνε έντεχνα και μόνιμα καρφωμένο στον σταυρό της μαρτυρίας του, απ' όπου βλέπει τα τεκταινόμενα, πίνει το «όξος» για να ξεδιψάσει και άθελά του δίνει άφεση αμαρτιών.

Άλλοι λένε ότι, ο πολύς λαός, πιστεύει στον Θεό, ελπίζει σ' αυτόν και η ελπίδα αυτή είναι άβυσσος. Πιστεύει στον Θεό, που «τα πάντα καθορά» και προσβλέπει μόνο στη Θεία «κάθαρση», που τη θεωρεί ότι είναι η μόνη δύναμη που «καθαίρει» τους «ακάθαρτους», είτε σε κάθε βήμα της ζωής μας, είτε στο τέλος αυτής, όπου κρίνονται και κρινόμενοι, κρίνονται.

Δυστυχώς για τους πολλούς, η πίστη αυτή, είναι η μόνη ελπίδα της «κάθαρσης» και επίσης δυστυχώς -και το ξέρουν καλά αυτό τόσο οι «καθαριστές» όσο και τα «καθάρματα»- ότι μόνη της η ελπίδα δεν φτάνει για την κάθαρση.

Αφιέρωμα

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

100 χρόνια από το Ολοκαύτωμα τ

Με αφορμή τα 100 χρόνια από το «Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου» αποφασίσαμε σαν ελάχιστο φόρο τιμής στους πρόσφυγες της Ανατολικής Ρωμυλίας να δούμε τα γεγονότα, τα αίτια και τις αφορμές των γεγονότων του 1906, όχι μέσω δικών μας κειμένων αλλά μέσα από ανθολόγηση κειμένων του γνωστού μας ποιητή και λογοτέχνη Κώστα Βάρναλη αλλά και μέσα από το χειρόγραφο ημερολόγιο του μακεδονομάχου Γκαίτε Τζοβαρόπουλου από το Καβακλή της Αν. Ρωμυλίας.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Ο Κώστας Βάρναλης γεννήθηκε στον Πύργο της Ανατολικής Ρωμυλίας το 1883 και πέθανε το 1974 στην Αθήνα. Η καταγωγή του ήταν από τη Βάρνα, εξ' ου και το όνομα Βάρναλης. Τα πρώτα γράμματα τα διδάχθηκε στη γενέτειρά του, και τις γυμνασιακές του σπουδές στα Ζαρίφεια Διδασκαλία της Φιλιππούπολης. Με υποτροφία σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Η όλη του δράση ως ποιητή και λογοτέχνη θα μπορούσε να είναι αντικείμενο ενός μεγάλου άρθρου. Εμείς θα δανειστούμε απλώς τις διηγήσεις του από τα Φιλολογικά απομνημονεύματα του που κυκλοφόρησαν μετά τον θάνατό του με την επιμέλεια του Κώστα Παπαγεωργίου (1980, εκδ. Κέδρος).

«ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ»...
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

Ο Κ. Βάρναλης γράφει στα Φιλολογικά του Απομνημονεύματα για την Αν. Ρωμυλία (σελ. 25):

«...Η «Βόρεια Θράκη» ή σωστότερα η «Ανατολική Ρωμυλία» ήτανε κατά τη Βερολίνεο συνθήκη αυτόνομη επαρχία, μα από το 1885 την είχε καταλάβει με το στρατό της η Βουλγαρία και την είχε προσαρτήσει. Αν η Τουρκία και η Ελλάδα δεν αναγνώριζαν την προσάρτηση, ωστόσο η επαρχία έγινε και είναι ως τώρα χώρα βουλγαρική.»

«...το άσοφο και ανιστόρητο πλήθος των «ιθαγενών» της Ελλάδος μας θεωρούσε εμάς τους Έλληνες της Βουλγαρίας για Βουλγάρους! Άει πήγαινε να βρεις άκρη!

Άλλο ζήτημα αν ο Πύργος λιγότερο και περισσότερο η Αγχιάλος (Αχελώ), η Σωζούπολης (Ζόπολη) και η Μεσεμβρία (Μεσέβρια) ήτανε πόλεις σχεδόν ελληνικές με παλαιότατο ελληνικό πληθυσμό, οργανωμένο σε πλούσιες κοινότητες, μ' ελληνικά σχολεία και ελληνικές εκκλησίες και με Έλληνα δεσπότη (η Αγχιάλος και ο Πύργος είναι μια επισκοπή) εξαρτημένα από τα Πατριαρχεία της Πόλης, ενώ οι Βούλγαροι σε καμιά απ' αυτές τις πόλεις δεν είχαν δικό τους δεσπότη!»

Επίσης, μαθαίνουμε πως όλη η περιοχή ήταν ακμάζουσα: «Ο Πύργος (Μπουρκγας τότε λέγανε οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι), ήτανε μια νέα πολιτεία με όλα σχεδόν τα σπίτια και τα δημόσια καταστήματα καινούρια, με κανονική ρυμοτομία, με υπνόμους και τάξη πολλή σε όλα της. Αναπτύχθηκε πολύ γρήγορα, αφότου έγινε πρωτεύουσα νομού. Χτισμένη στο μυχό του ομώνυμου κόλπου και ανάμεσα σε δυο «αγχιάλες» λίμνες είναι το πρώτο λιμάνι της Βουλγαρίας με πληθυσμό πάνω από 30 χιλιάδες. Είναι το τέρμα της σιδηροδρομικής γραμμής Φιλιππούλεως - Σόφιας και

το επίνειο της Νότιας Βουλγαρίας, που είναι η πλουσιότερη σε γεωργικά προϊόντα χώρα του κράτους.

Με το τραίνο, με τα βοϊδάμαξα και παλαιότερα με καραβάνια από γκαμήλες ερχότανε στον Πύργο τα προϊόντα του εσωτερικού (κυρίως σιτηρά για να φορτωθούνε στα βαπόρια. Όλο αυτό το εμπόριο ήτανε στα χέρια των Ελλήνων και των Εβραίων.»

Αυτό το γεγονόςό μάλιστα ο Βάρναλης θεωρεί και την κυριότερη αιτία για τους ανθελληνικούς διωγμούς του 1906. Γράφει λοιπόν στην συνέχεια (σελ. 26):«...αυτοί (σ.σ. οι Έλληνες και οι Εβραίοι) είχανε την οικονομική κυριαρχία στην πιάτσα. Το γεγονόςό αυτό έκανε τους Βούλγαρους να δυσφορούνε, όσο που στα 1906 οργανώσανε τους ανθελληνικούς διωγμούς με την πρόφαση πως θέλανε τάχα να εκδικηθούνε τα «εγκλήματα» των Ελλήνων ανταρτών στη Μακεδονία, μα με τον πραχτικότερο τρόπο να πάρουν αυτοί στα χέρια τους την εκμετάλλευση του Βούλγαρου χωριάτη από τα χέρια των Ελλήνων. Όσο για τους Εβραίους, τους αφήσανε ήσυχους για να τους φορολογεί ανελέητα και συχνά το Μακεδονικό Κομιτάτο υπέρ του ...«ιερού αγώνος»...» Πρόκειται δηλαδή σύμφωνα με τον Βάρναλη καθαρά για πολιτικά παιχνίδια σε βάρος της μειονότητας αλλά και του Βουλγάρικου λαού στα οποία παίζονταν μεγάλα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα.

Όσο για την μειονότητα, που κάθε άλλο παρά μειονότητα ήταν στην περιοχή όπως αναφέρει και ο Βάρναλης σύμφωνα με τα παραπάνω, αυτή ευημερούσε, χορωδίες, πολιτιστικοί σύλλογοι, βιβλιοθήκες αναγνωστήρια κ.λ.π. ήταν σύνηθες στις Ελληνικές πόλεις της περιοχής:«... κι επειδής δεν χάνανε ευκαιρία να «φαινόμαστε» περισσότερο από τους Βούλγαρους, αυτοί μας παίρνανε για φανταγμένους...Τους είχαμε με άλλα λόγια παραμπεί στο ρουθούνι...»(σελ. 28).

Η Ελληνική κοινότητα κυριαρχούνταν από δύο προσωπικότητες: τον πρόξενο της Ελλάδας ως εκπρόσωπο της «μεγάλης πατρίδας» με τεράστιο κύρος ανάμεσα στους Έλληνες της Ανατολικής Ρωμυλίας (ανάμεσα σε αυτούς που διατέλεσαν πρόξενοι θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε τον γνωστό δημοτικιστή Ίωνα Δραγούμη) και τον Μητροπολίτη της Μητροπόλεως Αγχιάλου και Πύργου. Μάλιστα για τον τελευταίο Μητροπολίτη ο Βάρναλης γράφει (σελ. 30):«...οι πρόξενοι ερχότανε και φεύγανε. Μα ο δεσπότης έμενε. δεκαοχτώ ολάκερα χρόνια από το 1888 - 1906 ήταν επικεφαλής της εκκλησιαστικής κοινότητας. Έτσι καταλαβαίνει κανείς πόσο το κύρος του ήτανε μεγάλο. Δεσπότης «ο θεοπρόβλητος μητροπολίτης της αγιωτάτης μητροπόλεως

Αγχιάλου και Πύργου, υπέρτιμος και έξαρχος πάσης Μαύρης Θαλάσσης», ήτανε ο πολύς Βασίλειος Γεωργιάδης, που στα 1925 έγινε Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως έως τα 1929 που πέθανε και τον διαδέχτηκε ο τωρινός πατριάρχης Φώτιος... Τετραπέρατος άνθρωπος, πολύγλωσσος, πολύμαθος, σοφός συγγραφέας και μεγάλος ρήτορας χωρίς ρητορικότητες, δηλαδή χωρίς τις γνωστές και ανυπόφορες υπερβολές θεατρικότητες και «κορώνες» των εκκλησιαστικών κηρύκων. Ήσυχος, στωτός, αβίαστος και μετρημένος κυλούσε ο λόγος του, γεμάτος γοητεία και γνώση. Ήτανε πραγματική ευτυχία να τον ακούει κανείς...».

Όμως γι' αυτή την ακμάζουσα κοινότητα το καλοκαίρι του 1906 σήμανε η αρχή του τέλους! Μια ενορχηστρωμένη επίθεση δια του τύπου κυρίως, προετοιμάζε το έδαφος για μια «αυθόρμητη» εξέγερση του Βουλγάρικου λαού. Και η αφορμή δεν άργησε να βρεθεί...Γράφει ο Βάρναλης (σελ.66-67): «...το καλοκαίρι του 1906 οι Έλληνες αντάρτες είχανε κάψει κάποιο βουλγάρικο χωριό - δεν θυμάμαι τώρα, ποιο - για να εκδικηθούνε το κάψιμο κάποιου ελληνικού χωριού, που είχανε κάνει λίγο πρωτύτερα οι Βούλγαροι κοιματζήδες. Με την αφορμή αυτή η βουλγαρική κυβέρνηση του στρατηγού Ράτσο Πετρώφ έδωσε το σύνθημα στο βουλγαρικό τύπο, το σύνθημα μιας λυσασμένης δημοτικής ενάντια στην Ελλάδα και στους Έλληνες και οργανώθηκε η «αυθόρμητη» εξέγερση του βουλγαρικού λαού ενάντια στο ελληνικό στοιχείο της χώρας. Το ότι η ίδια η κυβέρνηση οργάνωσε τους διωγμούς δεν αμφιβάλλει κανείς από όσους ξέρουνε το μηχανισμό των εθνικών εξεγέρσεων παντού και πάντα. Όμως αν αναφέρουμε «ως εκ περισσού», πως ο τότε διπλωματικός πράχτορας της Βουλγαρίας στην πόλη Νάτσεβιτς κατάγγειλε με μια σειρά άρθρων σε κάποια βουλγαρική εφημερίδα την κυβέρνησή τουγια οργανωτή των διωγμών...».

Και τα πολιτικά παιχνίδια και οι περιέργες μεθοδεύσεις συνεχίζονται: «...ο Ράτσο Πετρώφ για να δημιουργήσει στο «άλλοθι» και για να μην τότε σκοτίζουν οι δεσποτάδες και οι εφορείες με τα τηλεγραφήματα και τις διαμαρτυρίες, είχε φύγει για την Ευρώπη. Το ίδιο κι ο Φερδινάνδος και σχεδόν όλοι οι υπουργοί. Τι σύμπτωση!

Τότε καταρτίστηκε ένα μόνιμο πλήθος από Μακεδόνες πρόσφυγες κι από κοιματζήδες, που από πόλη σε πόλη, ταξίδευε με το τραίνο, έκαμε μια «αυθόρμητη» διαδήλωση και κατόπιν άρπαζε τις εκκλησιές και τα σχολεία των Ρωμιών, έσπαζε και λεηλατούσε τα καταστήματά τους. Κι ο βουλγαρικός τύπος έγραφε πως επιτέλους ηναγκάσθη ο φιλήσυχος και ανεκτικός βουλγαρικός λαός

να εξεγερθεί εναντίον των Ελλήνων, που κάνανε κατάχρηση της φιλοξενίας που τους παρείχε τόσα χρόνια...».

Να λοιπόν, πως έγιναν τα γεγονότα (σελ.68-70): «...τέλη Ιουνίου οι ταραχές ξέσπασαν στη Φιλιππούπολη. Οι εκκλησίες, τα σχολεία - τα ωραιότατα Ζαρίφεια χτισμένα πριν λίγα χρόνια από το Ζαρίφη - αλλάξανε σε μια μέρα αφέντη. Στις 15 Ιουλίου ήρθε η σειρά του Πύργου. Θυμούμαι, πως ανακατεύτηκα μέσα στο πλήθος και είδα με φριχτό σπαραγμό να μπαίνει το μανιασμένο πλήθος μέσα στο σχολείο και να πετάει έξω στο δρόμο από τα παράθυρα θρανία, χάρτες και βιβλία. Είδα να μπαίνουνε στην εκκλησία και να βάφουνε με κόκκινη μπογιά όλες τις ελληνικές επιγραφές. Είδα τα ελληνικά μαγαζιά μέσα σε μια ώρα να γίνονται θρύψαλα.κι οι αρχές...φυλάγανε την τάξη...».

Η ώρα της Αγχιάλου

«Στις 30 Ιουλίου σήμανε η ώρα της Αγχιάλου. Αλλ' εκεί τα πράγματα ήτανε λιγάκι σκούρα. Η Αγχιάλος χτισμένη σ' ένα ακρωτήριο ανάμεσα σε δυο θάλασσες κι έχοντας προς το μέρος της στεριάς τη λίμνη των αλυκών ήτανε φυσικό της δύσκολο να κυριευθεί «από έξω». Έπειτα ο πληθυσμός ήτανε ολάκερος σχεδόν ελληνικός κι ο δεσπότης είχε ετοιμάσει την άμυνα. Όσοι είχανε υπηρετήσει στο στρατό, οπλιστήκανε και φυλάγανε βάρδια κάθε νύχτα στο στενό έμπασμα της πόλης. Και τηλεγραφούσε ο δεσπότης στην κυβέρνηση πως θα αναγκαστεί να «υπερασπίσει την τάξη...». Γι' αυτό οι Βουλγαρομακεδόνες επιχειρήσανε να μπουνε νύχτα και ξαφνικά στην πόλη. Μα οι φρουροί αγρυπνούσανε και άρχισε το τουφεκίδι. Τότες επιχειρήσανε να στείλουν ένα απόσπασμα από το βορεινό στενό της Μεσέβρειας και να βάλουνε τους Έλληνες «μεταξύ δυο πυρών». Κατά το μεσημέρι η μάχη φούντωσε μέσα στην πόλη. Τότες έφτασε από τον Πύργο έφιππη χωροφυλακή να «θέσει τέρμα εις την συμπλοκήν», ήγουν να εκτοπίσει τους Ρωμιούς και να παραδώσει την πόλη στους κοιματζήδες. Κι η πόλη ολόκληρη, από παλιά ξύλινα σπίτια με στενούς δρόμους, παραδόθηκε στις φλόγες και κήκε σε λίγη ώρα...».

Η εικόνα της καταστροφής(σελ.69-70): «...Μαζί με όλη την πόλη της Αγχιάλου έξω από τη βουλγάρικη συνοικία, που βρισκότανε πολύ πιο έξω και σαν απομονωμένη κήκε ή τινάχτηκε με μπόμπες στον αέρα και το καμάρι των Αγχιαλιτών, η μαρμαρόχτιστη εκκλησιά τους, η Παναγία, - η μεγαλύτερη ελληνική εκκλησία σ' όλη τη Βουλγαρία, που πριν ολίγα χρόνια την είχε χτίσει ο Βασίλειος Ξοδεύοντας γι'αυτή του τη φιλοδοξία όλους σχεδόν τους οικονομι-

α της Αγχιάλου

κούς πόρους της κοινότητας.

Από το «Μπουλβάρ» του Πύργου, τον παραλιακό δημόσιο περίπατο με τις αραδιαστές δεντροστοιχίες του κατά μάκρος ενός ταπεινού λόφου στα βορεινά της πολιτείας, φαινότανε ν' ανεβαίνουν οι κόκκινες φλόγες κι οι μαύροι καπνοί της δυστυχισμένης Αγχιάλου. Η πλούσια, η ευτυχισμένη, η εύθυμη αυτή πολιτεία με τα ωραία κρασιά της και τα μπόλικά ψάρια της, με τη μεγάλη της παραγωγή του πιο καθάριου αλατιού της Βαλκανικής, που σε αμέτρητους χιονάτους δρόμους στέγγωνε στον ήλιο του καλοκαιριού μπροστά στις αλυκές· η πολιτεία με τα όμορφα κορίτσια της, που είχε χτιστεί δυόμισι χιλιάδες χρόνια πρωύτερα από τους Μιλήσιους και διατήρησε ως εκείνη τη στιγμή την ελληνική της ψυχή, δεν υπήρχε πια.» και στην συνέχεια ο τραγικός επίλογος (σελ.72-73): «...σε λίγες μέρες γέμισε ο Πύργος από πρόσφυγες Αγχιαλίτες, που αρχίσανε να μπαρκάρουντα στα ελληνικά βαπόρια για να κατέβουνε στη Ελλάδα. Μαζί μ' αυτούς αρχίσανε να φεύγουνε και Πυργιώτες και Μεσεβρινοί και Στενμαχιώτες και Φιλιππουπολίτες...»

Ο ξεριζωμός μιας ολόκληρης περιοχής είχε στη ουσία πραγματοποιηθεί και το δράμα των προσφύγων είχε ήδη αρχίσει για να καταλήξει λίγο αργότερα στην θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου στην μητέρα πατρίδα (γεγονότα που περιγράφονται στο βιβλίο του Γ. Διονυσίου «μια Αγχιάλος Νέα γεννιέται»).

ΓΚΑΙΤΕ ΤΖΟΒΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γκαίτε Τζοβαρόπουλος γεννήθηκε το 1882 και ήταν εγγεγραμμένος στα Μητρώα Αρρένων του Δήμου Καβακλή της Βόρειας Θράκης. Από μικρός αγαπούσε τα γράμματα και αφού τελείωσε το σχολείο, συνέχισε τις σπουδές του ως υπότροφος, στα Ζαρίφεια της Φιλιππουπόλεως. Μπήκε στο Οικοτροφείο το έτος 1896-97.

Το έτος 1903 πήρε το δίπλωμά του και είχε διακαή πόθο να σπουδάσει Ιατρική, λόγω όμως οικονομικών δυσχερειών προτίμησε να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις (Ιάμπολιν, 4ο Ιππικό σύνταγμα ως νεοσύλλεκτος).

Υπήρξε Μακεδονομάχος (Στο Μουσείο του Μακεδονικού Αγώνα της Θεσσαλονίκης, ο Γκαίτε Τζοβαρόπουλος είναι καταχωρημένος στους Μακεδονομάχους με τον αριθμό 58 σε σύνολο 63 των Πρακτόρων Α' Τάξεως).

Ο Γκαίτε Τζοβαρόπουλος διετέλεσε εκπαιδευτικός, διοικητικός υπάλληλος, υποδιοικητής Σιδηροκάστρου, Κιλκίς, και Λαγκαδά, Νομάρχης Πέλλας και Φλωρίνης, Βουλευτής Θεσσαλονίκης και για

πολλά χρόνια διετέλεσε Πρόεδρος του Συλλόγου των Μακεδονομάχων «ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ», στον οποίο ήταν ένα από τα ιδρυτικά στελέχη.

Είναι παππούς της συγγραφέως και λογοτέχνης κας Θεοδώρας Σπ. Μηνούδη η οποία είναι Αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας (την οποία και ευχαριστούμε θερμά για το υλικό που μας προμήθευσε σχετικά με τον παππού της, για τον οποίο είναι ιδιαίτερως υπερήφανη).

«Ανατολική Ρωμυλία- Λεκανοπέδιον Κάτω Τόντζου «Μηλεώνες».Επαρχία Ιαμπόλεως-Ελχόβου-Καβακλή» - 6η Αυγούστου 1906

Στην αρχή του ημερολογίου του ο Γκαίτε Τζοβαρόπουλος γράφει:

«Αισθάνομαι δια κάθε πατέρα, ότι έχει καθήκον ιερόν να αφήσει στα παιδιά του την Ιστορίαν του, για να φανή στους απογόνους του το δένδρον του οικογενειακόν από το οποίον κατάγεται και να μη πελαγώνει μέσα στην ροήν του χρόνου, διερωτών ποίοι υπήρξαν άραγε οι πρόγονοί του. Δια τούτο θα περιγράψω εις το παρόν βιβλίον την βιογραφίαν μου, αρχίζων από τα παιδικά μου ακόμη χρόνια, χωρίς να παραλείψω να αναφέρω και όσα σκοτεινώς ενθυμούμαι ή όσα παρά των οικείων και συγγενών μου κατά διαφόρους καιρούς ήκουσα».

Κατά την διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας επισκέφτηκε όλα τα μέρη της Ανατολικής Ρωμυλίας και καταγράφει τις εμπειρίες του για τα γεγονότα σε χειρόγραφο ημερολόγιο «Ανατολική Ρωμυλία - Λεκανοπέδιον Κάτω Τόντζου «Μηλεώνες». Επαρχία Ιαμπόλεως-Ελχόβου-Καβακλή».

Μάλιστα έκανε και καταγραφή του ελληνικού στοιχείου σε αριθμούς (σελίδα 55)

Α) Έλληνες Ανατολικής Ρωμυλίας το έτος 1880:

Επαρχία Καβακλή	45.000 ψυχών
# Ελχόβου	5.000 #
# Ιαμπόλεως	7.000 #
# Παλαιάς και Νέας Ζαγοράς	8.000 #
# Αετού	4.000 #
# Χαρμανλή	5.000 #
# Τιρνόβου Σεϊμέν	5.000 #
# Καζανλήκ	3.000 #
Σύνολο	82.000 #

Το 1906 αποστρατεύθηκε. Την εποχή εκείνη έγινε η πυρπόληση της Αγχιάλου και οι αρπαγές των εκκλησιών και των σχολείων. Στις σελίδες 66 έως και 71 του χειρόγραφου εγχειριδίου του γράφει:

6η Αυγούστου 1906: Η Επίσημος Βουλγαρική Κυβέρνηση της 6ης Αυγούστου του έτους 1906 δι' αποφάσεώς της

ληφθείσης ομοφώνως, κατεδίκασεν εις θάνατον τους Έλληνας της Βουλγαρίας. Η απόφασης εκείνη ενεκρίθη δια της υπογραφής του Τσάρου των Βουλγάρων Φερδινάνδου και δεν υπελείπετο, παρά η ημέρα της εκτελέσεως. Κατάλληλαι οδηγίαι προς τα Εθνικά σωματεία των «Γιουνάκ» και των κομιτατζήδων εδόθησαν, και ως ημέρα Εθνικής των απολυτρώσεως από το βρωμερόν Ελληνικόν στοιχείον, ως μας απεκάλουν, ωρίζετο η 6η Αυγούστου 1906. Οι Έλληνες προησθάνθησαν την επαπειλούσαν αυτούς μεγάλην συμφοράν και την εντός ολίγου επέκτασιν κατ' αυτών Βουλγαρικήν λαίλαπα άλλ' εντελώς άοπλοι, ήτο φύσει αδύνατον ν' αντιδράσουν εις τα σπλισμένα άτακτα στίφη των Βουλγάρων όπισθεν των οποίων ίστατο μία πάνοπλος και αποφασισμένη Κυβέρνησης, να εξοντώσει δια παντός μέσου τον Ελληνισμόν. Το σύνθημα εδόθη διά συνεχών κωδωνοκρουσιών και οι ήρωες της ημέρας εκείνης, εξεχύθησαν πάνοπλοι και κατά πυκνάς φάλαγας κατά της ζωής τιμής και περιουσίας των Ελλήνων.

Αι Ελληνικάι εκκλησίαι ως εκ συνθήματος πάσαι κατελήφθησαν και οι ιερείς εξεδιώχθησαν και εκακοποιήθησαν, οι δε αρχιερείς ως εκ θαύματος διέφυγον τον θάνατον. Σχολεία, βιβλιοθήκαι, εργαστήρια Χημείας και Φυσικής και παντός είδους περιουσίαι ιδιωτικά και κοινοτικά, διηρπάγησαν και επιρπολήθησαν. Η ωραία Αγχιάλος πυρποληθείσα ανήλθε εις το Πάνθεον! Εις την Ιάμπολιν και παρά τους στρατώνες του 4ου Ιππικού Συντάγματος ευρίσκετο το απέραντον ορνιθοτροφείον του Έλληνος Κώτσου Σερραίου, συστηματική εγκατάστασις λειτουργούσα με την τελευταίαν λέξη της επιστήμης. Εις διάστημα δύο ωρών τίποτε δεν υπήρχεν. Ότι δεν διερπάγη παρεδόθη εις τας φλόγας.

Αξιωματικοί του Ιππικού αντί να τηρήσουν την τάξη διέτασσον επελάσεις κατά των Ελλήνων, μετά πολλών θυμάτων γυναικών και μικρών παιδιών ως επί το πλείστον. Χιλιάδες τηλεγραφήματα υπεβλήθησαν την ημέραν εκείνην προς την Κυβέρνησιν να

επέμβη και σώση τους Έλληνας από τον βέβαιον θάνατον και την καταστροφήν, πλήν αι διαμαρτυρίαι των Ελλήνων δημάρχων και του Έλληνος βουλευτού της Επαρχίας ούτε απεστάλησαν μέχρις ότου οι επιδρομείς αποπερατώσουν το έργον των. Την ημέραν εκείνην, τόσον ο Τσάρος Φερδινάνδος όσον και το Υπουργικόν συμβούλιον, απουσίαζον μακράν της πρωτευούσης εις εξοχήν. Ήτο και αυτό μία σύμπτωσις!

Η 6η Αυγούστου εθεωρήθη παρά των Βουλγάρων ως ημέρα Εθνικής απολυτρώσεως, δια τους Έλληνας όμως, απαρχή νέων οδυνών και μεγάλης Εθνικής συμφοράς. Την επαύριον ακόμη εδημιουργήθη μέγα ρεύμα προς μετανάστευσιν του Ελληνισμού εκ της Πατρίδος του και της Πατρικής του κληρονομίας αγρίως εκδιωκόμενων...

Δια των διωγμών τούτων, εγκατέλειψαν την Επαρχίαν Καβακλή εν συνόλω 15.000 Έλληνες οι οποίοι εγκατεστάθησαν παρά της Ελληνικής Κυβερνήσεως εις διάφορα χωρία των Επαρχιών Λαρίσης, Αλμυρού, Δομοκού, Καρδίτσης και Φαρσάλων, οι δε υπόλοιποι 23.000 Έλληνες της αυτής Επαρχίας, παρέμειναν μέχρι του 1925 άνευ Σχολείων και Νάων υποχρεούμενοι δια νόμου να φοιτούν εφεξής εις τα Βουλγαρικά Σχολεία. Ούτω η ζωή των Ελλήνων από του 1906-1925 ήτο ένα συνεχές μαρτύριον. Η χαρά της ζωής εφυγαδεύθη από τας ψυχάς των και ο χρόνος με την σειράν του θα εσκέπαζε και γλώσσαν και Εθνισμόν, εάν δεν εμεσολάβη η σύμβασις Νεϋγί περί ανταλλαγής των μεταξύ Ελλάδος και Βουλγαρίας πληθυσμών καθ' ήν όντως η ιδιωτική των περιουσία κακώς εκτιμηθείσα σημαντικώς εμειώθη η δε κοινοτική τοιαύτη, εντελώς απωλέσθη, πλήν όμως εσώθη δια παντός η γλώσσα και η Θρησκεία των, τα δυο ταύτα αγαθά, υπέρ ών τοςάκις εκινδύνευσαν.

Εγκατεστάθησαν δε εν συνόλω και αι υπόλοιποι 23.000 ψυχών της Επαρχίας, εις τας περιφέρειας Θεσσαλονίκης, Βερροίας, Γιαννιτσών, Κατερίνης και Κομοτηνής, δημιουργήσαντες εντελώς νέους συνοικισμούς εις την ελευθέραν των Πατρίδα... (Εν Θεσσαλονίκη Αύγουστος 1945).

Ο ΗΛΙΑΣ ΤΣΙΚΑΣ

με τον αδελφό του ΣΤΕΛΙΟ

και την ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΣΑΚΟΥ

έστησαν την ελληνική σημαία

στην υψηλότερη κορυφή

του όρους Κιλιμάντζαρο

που ονομάζεται «Uhuru peak»,

όπου «uhuru»

σημαίνει «ελευθερία».

ΚΕΙΜΕΝΟ:

Ηλίας Τσίκας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:

Στέλιος Τσίκας, Ηλίας Τσίκας

Δύο Αγχιαλίτες στην ψηλότε

ΤΟ ΒΟΥΝΟ

Το KILIMANJARO είναι το ψηλότερο βουνό της Αφρικής, βρίσκεται στο βορειοανατολικό άκρο της Τανζανίας, κοντά στα σύνορα με την Κένυα. Είναι ένα σβησμένο ηφαίστειο. Στα Σουαχίλι σημαίνει «το βουνό που λάμπει». Ο κρατήρας της κορυφής του ονομάζεται Kibo και το ψηλότερο σημείο του UHURU PEAK. «UHURU» σημαίνει «ελευθερία» και υψώνεται στα 5.895 μ. Η πρώτη ανάβαση στην κορυφή πραγματοποιήθηκε το 1889 από τους Hans Meyer και L. Purtscheller, από τη διαδρομή Marangu, που αποτελεί και την κλασική διαδρομή ανάβασης στην κορυφή.

Ο Στόχος της ορειβατικής ομάδας ήταν η ανάβαση στην κορυφή UHURU από τη διαδρομή Machame, που υποστηρίζεται από 4 ενδιάμεσες κατασκηνώσεις μέχρι την τελική ανάβαση στα 5.895 μ.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΨΗΛΟΤΕΡΗ ΚΟΡΦΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Ήταν ένα κρύο πρωινό του Φλεβάρη, είχε λιακάδα, ήταν μέρα Κυριακή και εμείς ξεκινούσαμε για να πραγματοποιήσουμε το όνειρό μας. Φεύγαμε για το KILIMANJARO, φεύγαμε για την καρδιά της Αφρικής! Προορισμός η χώρα της Τανζανίας και στόχος η ανάβαση στην UHURU Peak, την ψηλότερη κορυφή της αφρι-

κανικής ηπείρου. Το ημερολόγιο έγραφε 12 Φλεβάρη του 2006, το ταξίδι στη μαύρη ήπειρο μόλις τώρα άρχιζε...

12/2/2006: Φτάσαμε στο «Ελ. Βενιζέλος» μεσημέρι, λίγο πριν την πτήση μας με την Egypt Air για Κάιρο. Ήταν ένα χειμωνιάτικο φωτεινό μεσημέρι, που προμήνυε ένα ευχάριστο ταξίδι. Δώσαμε τα σακίδια μας, γεμάτα με τον εξοπλισμό μας για τις ανάγκες του βουνού. Αφού κάναμε το check in, αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε πως φεύγουμε για κάτω, για τα μέρη του Τροπικού. Μας άρεσε πολύ αυτό, καθώς είμαστε μέσα στην καρδιά του ελληνικού χειμώνα. Η ώρα έδειχνε 13.35 μ.μ. Το ταξίδι για το Κάιρο κύλησε πολύ όμορφα, με καλό καιρό. Μετά από δύο ευχάριστες ώρες φτάσαμε στην πρωτεύουσα της Αιγύπτου. Θα φεύγαμε για το Ναϊρόμπι της Κένυα με τη βραδινή πτήση. Ξεκουραστήκαμε σε ξενοδοχείο που μας έκλεισε η EgyptAir, φάγαμε ένα υπέροχο δείπνο, όλα αυτά ήταν μέσα στο καταπληκτικό service της αεροπορικής εταιρίας. Το βραδάκι γύρω στις 22:30 μ.μ. το αεροπλάνο μας απογειώθηκε με κατεύθυνση το Nairobi.

13/2/2006: NAIROBI... Το όνομά του και μόνο σε παραπέμπει στο ταξίδι, σ' αυτό το όμορφο συναίσθημα που ξυπνά μέσα σου η Αφρική! Αυτό αρχίσαμε να βιώνου-

με κάποιες βδομάδες πριν, στην Αθήνα χιόνιζε, ήταν Γενάρης και εμείς πηγαίναμε να κάνουμε τα απαραίτητα εμβόλια γι' αυτή μας την Αποστολή.

Φθάσαμε ξημερώματα στο Nairobi κι έπρεπε να κινηθούμε νότια, στα σύνορα της Κένυας με την Τανζανία, κοντά στο μεθοριακό χωριό Namanga. Ήταν μεσημέρι πλέον και η θερμοκρασία μας ενοχλούσε στη διαδρομή, είχε ζέστη μαζί με υγρασία. Το μικρό όμως πουλμανάκι έτρωγε τα χιλιόμετρα και φθάσαμε αφού περάσαμε ατέλειωτη σαβάνα, στη γραμμή των συνόρων.

Η Τανζανία ανοίγονταν μπροστά μας... Το ταξίδι ήταν λίγο κουραστικό, αλλά πραγματικά άξιζε τον κόπο. Περάσαμε πολλά αφρικάνικα χωριά, όλη η Αφρική παρουσιάστηκε μπροστά μας, με όλες τις πρωτόγνωρες εικόνες της, όλο της το μεγαλείο... και το μυστήριο. Προορισμός η πόλη της Arusha, φθάσαμε σχεδόν τ' απομεσήμερο.

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΟ KILIMANJARO

14/2/2006: Impala hotel... πρωινό ξύπνημα στην Arusha.

Arusha. Πόλη καταπράσινη στους πρόποδες του Mount Meru, 4.566 m. Γεμάτη από τροπικά φρούτα και νερά. Προμηθευτήκαμε πολλά εμφιαλωμένα νερά με την ονομασία Kilimanjaro, έτσι για

να μας πάει καλά η ανάβαση. Ξεκινήσαμε με ένα μικρό βανάκι το πρωί απ' την πόλη της Arusha για το χωριό Machame στα 1.800 μ. περίπου. Η απόσταση είναι γύρω στα 80 χλμ. Αποτελεί την έναρξη της ανάβασής μας. Στόχος την πρώτη μέρα μας στο βουνό είναι το MACHAME CAMP στα 3.100 μ. Πορεία 6 ωρών μέσα στην τροπική ζούγκλα, στο rain forest, όπως το λένε οι ντόπιοι. Διανυκτέρευση με πολλή υγρασία και σχετικά υψηλή θερμοκρασία γύρω στους 10ο Κελσίου. Είμαστε στα όρια του τροπικού δάσους. Το τοπίο πρωτόγνωρο.

15/2/2006: Το πρωί της δεύτερης μέρας μας στο βουνό, ξεκινήσαμε στις 8 π.μ. με στόχο τη δεύτερη κατασκήνωση στο SHIRA CAMP στα 3.800 μ.

Ξυπνήσαμε μέσα στην υγρή σκηνή μας, όλο το βράδυ η υγρασία είχε τρυπήσει τα σύγχρονα υλικά. Εδώ είναι τροπικός, δεν παίζουμε! Το τοπίο αρχίζει ν' αλλάζει, μπαίνουμε στην υποαλπική περιοχή, το τροπικό δάσος βρίσκεται πλέον στα πόδια μας. Απέναντι φαντάζει υπέροχο το Meru. Η μέρα ήταν συννεφιασμένη, τα σύννεφα είχαν κατέβει να μας κάνουν παρέα, πάνω από τα κεφάλια μας. Κάπου - κάπου άνοιγαν γρήγορα παράθυρα, έτσι για να βλέπουμε λίγο το Mount Meru και να το παίρνουμε πάνω μας. Στόχος η ανάβα-

ση μ...
θαμ...
κής...
σαμ...
τρα...
άνοι...
κρα...
το β...
τό...
κορ...
αστ...
1...
συν...
βου...
το λ...
στο...
λιγά...
φάγ...
χάρ...
έτσι...
δίπλ...
νται...
BAR...
Λίγη...
κή η...
η πα...
και...
τισμ...
είχα...
γινό...
Βέβ...
ψηλ...
ρήσ...
sites...
μότα...
φοκ...
χουν...
το E...

Ύψιότερη κορυφή της Αφρικής

αση. κι το α για 0 μ. ύρω αρξη την είναι 00 μ. σπική ς το η με ηλη 10ο του ωτό-
δεύ- ξεκι- ο τη HIRA
υγρή γρα- ονα παί- αζει, εριο- κεται ναντι μέρα νεφα νουν μας. ορα ουμε παίρ- άβα-
ση μέχρι το SHIRA CAMP, μέσα σε θαμνώδη βλάστηση της υποαλπικής ζώνης του Kilimanjaro. Φθάσαμε με συνεχόμενη αριστερή τραβέρσα στα 3.800 μ. Σ' ένα άνοιγμα του καιρού, το βουνό και ο κρατήρας Kibo έγιναν ορατά. Όλο το βράδυ ξαστεριά με ξηρό, δυνατό αέρα και κρύο. Τα χιόνια της κορυφής λάμπαν κάτω από τα' αστέρια!

16/2/2006: Είχαμε πρωινή συντροφιά την ντόπια πανίδα του βουνού. Οι μεγάλες κουρούνες με το λευκό χρώμα, σαν περιδέραιο στο λαιμό τους, γύρευαν να φάνε λιγάκι από το πρωινό μας. Αφού φάγαμε πρώτοι, τους κάναμε τη χάρη, τους ρίξαμε λίγα αποφάγια, έτσι για δώρο. Οι Γαλλογερμανοί δίπλα μας άρχισαν να ετοιμάζονται. Σήμερα στόχος είναι το BARRANCO CAMP στα 3.950 μ. Λίγη η υψομετρική, αλλά σημαντική η τρίτη μέρα στο βουνό, καθώς η πορεία περνούσε από τα 4.600 μ. και πρόσφερε πολύ καλό εγκλιματισμό. Ήταν πράγματι κάτι που το είχαμε ανάγκη, καθώς ο ύπνος θα γινόταν σε χαμηλότερο υψόμετρο. Βέβαια τη συνθήκη «προχώρα ψηλά - κοιμήσου χαμηλά» την τηρήσαμε ευλαβικά σε όλα τα campsites. Ο «γίγαντας» πλέον κρεμόταν από πάνω μας και μας κρυφοκοίταζε. Περίεργα φυτά υπάρχουν εκεί, στη χαράδρα που είναι το BARRANCO CAMP, κάνουν κι

αυτά το βουνό να φαντάζει μοναδικό! Sinesia και Kilimanjarca τα ονόματά τους. Το βράδι τα φώτα του Moshi, μίας πόλης στους πρόποδες, μας θύμισαν πως, κάπου εκεί κάτω, υπάρχει και πολιτισμός.

17/2/2006: Μετά το χθεσινό χαλάζι ο καιρός έφτιαξε την τέταρτη μέρα μας στο βουνό, βγήκε ένας ήλιος καυτός σχεδόν. Πορεία ανατολικά πλέον, προς το Mawenzi, τη δεύτερη ψηλότερη κορυφή του βουνού, στα 5.199 μ. Αφήνοντας χθες το Shira πλατώ, σήμερα κινούμαστε σε περιοχή που δείχνει έντονα την καταστρο-

φή που συντελέστηκε πριν εκατομμύρια χρόνια, όταν το Kilimanjaro εξερράγη. Σήμερα πετούν ψηλά πλέον οι ασπρόμαυροι «φίλοι» μας, χάθηκαν. Κινούμαστε προς το BARAFU CAMP στα 4.600 μ. την ψηλότερη κατασκήνωση. Ποτάμια που κυλούν από το βουνό διακόπτουν την πορεία μας. Διασχίζουμε την Karranga Valley, μία κοιλάδα που χάνεται μέχρι κάτω στους πρόποδες. Ο παγετώνας κρέμεται από πάνω μας, το όνομά του είναι Arrow Glacier. Ο ήλιος σήμερα μας χτυπά αλύπητα. Εναλλαγές τοπίου και εναλλαγές καιρού, έτσι είναι αυτό το βουνό, έχει τα τερτίπια του!

18/2/2006: Το πρωί στις 7:35 π.μ. φτάσαμε στην κορυφή, στεκόμαστε πάνω στην UHURU. Είχαμε ξεκινήσει το βράδυ στις 23:30 μ.μ. μία πορεία προς τον Kibo. Ψηλά στα κεφάλια μας, λαμπίριζε ο παγετώνας. Οι φακοί άναψαν, τα Goretex έκλεισαν ερμητικά, ο παγωμένος όμως αγέρας δεν αντιμετωπίστηκε ποτέ. Θερμοκρασία : -16ο Κελσίου στις 4:00 π.μ.

Πορεία στο βράχινο μονοπάτι, μέσα σε ατέλειωτη σάρα, τ'αστέρια να λάμπουν κι εμείς να προχωράμε... καρτερώντας την ανατολή... την τόσο φημισμένη σ' αυτούς τους τόπους. Φτάσαμε πρώτα στο Stella point ,στα 5.732 μ.Τα σύννεφα θάλασσα και ο ήλιος να σκάει μύτη πίσω από το

Mawenzi, πίσω από την πριονωτή κορυφή του. Μετά ήρθε η κορυφή και μαζί της η λύτρωση και η χαρά.

19/2/2006: Έχουμε κοιμηθεί στο MWEKA CAMP στα 3.100 μ. Τα συμπτώματα του υψομέτρου έχουν υποχωρήσει. Αισίως διανύουμε την έκτη μας μέρα στο βουνό, το έχουμε βιώσει πλέον, έχουμε γίνει κομμάτι του. Τα καρβάνια των porters (βαστάζων) κατεβάζουν όλα τα σύνεργα της κατασκήνωσης. Με 20 κιλά ο καθένας στο κεφάλι, βολτάρουν, θαρρείς, προς το χωριό. Το βουνό μας άφησε να το ανέβουμε, να θαυμάσουμε τη θέα από τα 5.895 μ. της UHURU PEAK!

Είδαμε τα τοπία του, κοιμηθήκαμε μέσα τους για 5 βράδια. Ήρchiσε να βρέχει και μετά πάλι ήλιος δυνατός μας χαιρετά... Μπροστά μας Αμερικανοί, με τις κάμερες στο χέρι, κοιτάζουν ψηλά. Πιθηκάκια Colombus μας δείχνουν το δρόμο της επιστροφής. Χιόνι πάνω στο βουνό το σκεπάζει, το κάνει κατάλευκο.

Ο οδηγός μας λέει στα σουαχίλι role..role, φράση κλασική που σημαίνει σιγά..σιγά. Έτσι και μεις σιγά σιγά παίρνουμε το δρόμο για το safari, για το NGORONGORO, την Ζανζιβάρη και τον Ινδικό Ωκεανό. Αφήνοντας πίσω μας, μέσα στη γλυκιά του ατμόσφαιρα, το όρος KILIMANJARO και τις στιγμές που μας χάρισε.

[Εκπαίδευση]

Πολιτιστικές εκδηλώσεις του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου

Εξαιρετικές ήταν για μία ακόμη φορά οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου, που πραγματοποιήθηκαν στο τέλος της σχολικής χρονιάς και στέφθηκαν από απόλυτη επιτυχία, ενώ η ανταπόκριση της τοπικής κοινωνίας υπήρξε εντυπωσιακή, αποδεικνύοντας έτσι την ουσιαστική παρέμβαση του σχολείου στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου.

Την Τετάρτη 17 Μαΐου 2006 στο αμφιθέατρο του Δράγειου Δημαρχιακού μεγάρου, η θεατρική ομάδα του σχολείου έδωσε κυριολεκτικά «παράσταση» με την κωμωδία του Αριστοφάνη «Αχαρνιώτες» διασκευασμένη από τον Δ. Ποταμίτη. Πηγαίο και αβίαστο ήταν το γέλιο του κοινού και ασυγκράτητος ο ενθουσιασμός του κυριολεκτικά κατάμεστου αμφιθέατρου. Οι μαθητές-μέλη της θεατρικής ομάδας έπαιξαν με ιδιαίτερη άνεση, έχοντας κατανοήσει το ρόλο τους και έχοντας ταυτιστεί μ' αυτόν μετά από αλεπάλληλες πρόβες και προηγούμενες παραστάσεις που έδωσαν στη Λάρισα και στο Βόλο. Στη θεατρική ομάδα συμμετείχαν οι μαθητές: Νίκος Αναστασίου, Κώστας Δρόσος, Ευγένιος Βασιλάκης, Σταύρος

Βουλγαράκης, Νατάσα Τσαμήτρου, Θεανώ Κουτρουμάνου, Λίλα Αθανασίου, Βάσια Παρθένη, Δημήτρης Σπύρου, Νίκος Παρασκευόπουλος, Βάσια Μπολιού, Όλγα Ξυδιά, Άγγελος Ψεύτογλου, Νίκος Φούκης, Χρήστος Μπούτλας, Βαλσάμη Βασιλού. Επίσης τη θεατρική ομάδα πλαισίωσαν από άποψη μουσικής και σκηνοθεσίας οι μαθητές Δόμνα Γερογλή, Βασίλης Καρασπής, Άννα-Μαρία Σαντσούρη και Χρήστος Ρίζος. Υπεύθυνη της θεατρικής ομάδας ήταν η φιλόλογος καθηγήτρια Ντίνα Αγκοκώστα, ενώ αμέριστη υπήρξε και η στήριξη της διευθύντριας του Γυμνασίου κ. Σταυρούλας Πορφυρίου, καθώς και της υποδιευθύντριας κ. Σουλτάνας Καρνομπατλόγλου.

Στην ίδια εκδήλωση στο αμφιθέατρο του Δημαρχιακού Μεγάρου προβλήθηκε κι ένα DVD, αναπόσπαστο κομμάτι του πολιτιστικού προγράμματος με τίτλο: «Η πόλη μας Νέα Αγχιάλος, εκατό χρόνια από την ίδρυσή της», του οποίου υπεύθυνες καθηγήτριες ήταν η κ. Σουλτάνα Καρνομπατλόγλου, κ. Κατερίνα Μπάκα και κ. Γεωργία Χατζηθεοδώρα. Το DVD περιελάμβανε την περιήγηση των μαθητών στην πόλη κατά την

οποία κατέγραψαν χώρους και κτίρια με πληροφορίες για την ιστορική σημασία και αξία τους.

Την Πέμπτη, 18 Μαΐου στο χώρο του Γυμνασίου Ν. Αγχιάλου παρουσιάστηκαν οι εργασίες -κόποι ολόκληρης της χρονιάς των περιβαλλοντικών ομάδων. Οι εργασίες ήταν οι εξής:

1) «Άμπελος γλυκός, διονυσιακός καρπός», με υπεύθυνες καθηγήτριες τις κ. Κατερίνα Μπάκα, κ. Γεωργία Χατζηθεοδώρα και κ. Σταυρούλα Πορφυρίου,

2) «Πράσινες γωνιές του τόπου - Υιοθετώντας ένα δένδρο», με υπεύθυνους καθηγητές τους κ. Σταυρούλα Πορφυρίου και κ. Χρήστου Κιλμπασάνη.

Παρουσιάστηκε, επίσης, και το πρόγραμμα Αγωγής Υγείας «Στηρίζομαι στα πόδια μου», για το οποίο υπεύθυνη καθηγήτρια ήταν η κ. Κατερίνα Μπάκα.

Όλες τις εκδηλώσεις παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι μαθητές του σχολείου, αγκαλιάζοντάς τες με ενθουσιασμό κι αποδεικνύοντας έτσι ότι τα όρια του σχολείου δεν περιορίζονται μόνο στο γνωστικό τομέα, αλλά επεκτείνονται και στον πολιτισμό, τη δημιουργία και την τέχνη.

Οι υπεύθυνοι για το πρόγραμμα καθηγητές

Η Ομάδα του Πολιτιστικού προγράμματος στο μνημείο τιμής και ευγνωμοσύνης στους πρόσφυγες Αγχιαλίτες.

Σ. ΚΑΡΝΟΜΠΑΤΛΟΓΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΠΑΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ

Για το πρόγραμμα αυτό εργάστηκαν οι μαθητές της Β' Τάξης Γυμνασίου:

Γαλασιίδα Χριστίνα, Κανταράκη Χριστίνα, Καραθάνου Ανδρονίκη, Κουτρουμάνου Μαρία, Μακρυγιάννη Αγγελική, Μετσαφός Παντελής, Μοσχοβίτη

Νικολέτα, Νάση Ιωάννα

Παρακολούθησαν το πρόγραμμα οι μαθητές της Β' Τάξης Γυμνασίου :

Καρατάσος Γιάννης, Καρατάσου Ελβίρα, Κουκουμπής Θωμάς, Κραβαρίτης Μάριος, Λάππας Χρήστος, Μαγαλιός Νίκος, Μακαντάσης Νίκος, Μιτόφ Γιάννης, Μιχελακάκης Κων/νος, Μπουντούρη Ευριδίκη

[Αθλητικές αναμνήσεις]

ΠΥΡΑΣΟΣ-ΑΓΓΛΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΕΣ 1-1

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1962, στο παλαιό γήπεδο Ν. Αγχιάλου, που βρισκόταν στο χώρο στον οποίο υψώνεται σήμερα το δημαρχείο της πόλης, διεξήχθη ένας ιδιότυπος, με διεθνή χαρακτηριστικά και πολύ ενδιαφέρον, φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ του Πυράσου και της αντίστοιχης ομάδας της 16ης Ταξιαρχίας Άγγλων Αλεξιπτωτιστών, της επίλεκτης αυτής βρετανικής στρατιωτικής μονάδας, που ευρίσκοντο τότε, για εκπαιδευτικούς λόγους, στην περιοχή του Νομού μας. Η συνάντηση αυτή κλείστηκε ύστερα από σχετική παράκληση του διοικητή της Ταξιαρχίας, ο οποίος ήθελε, μέσω του αγώνα αυτού, να δώσει την ευκαιρία στους στρατιώτες του να αποφορτιστούν και να εκτονωθούν από την υπερβολική κούραση και υπερένταση του σκληρού εκπαιδευτικού προγράμματος που εκτελούσαν. Παράκληση, η οποία έγινε ευχαρίστως αποδεκτή από τη διοίκηση του Συλλόγου.

Στον αγώνα αυτό δόθηκε ιδιαίτερη επισήμότητα. Προσκλήθηκαν και τον παρακολούθησαν, μαζί με πολυάριθμους φιλάθλους, της περιοχής, οι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών

της Αγχιάλου αλλά και του νομού ολόκληρου. Η Ένωση δε των Ποδοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλίας (ΕΠΣΘ) όρισε να διευθύνει τη συνάντηση, τιμής ένεκεν, ο αρχαιότερος επίσημος Έλληνας διαιτητής ποδοσφαίρου Γιάννης Βογιατζής με επόπτες τους, εκ των καλύτερων διαιτητών του Συνδέσμου Θεσσαλίας, Καραλευθέρη και Ζαχειλά.

Μετά από πολύ συναρπαστικό και αμφίρροπο αγώνα, που εξελίχθηκε σε ιδιαίτερα φιλική και αθλητική ατμόσφαιρα και εκράτησε, μέχρι τέλους, αδιάπτωτο το ενδιαφέρον των θεατών και παρά τις επίμονες και φιλότιμες προσπάθειες όλων των αγωνισθέντων ποδοσφαιριστών, το τελικό αποτέλεσμα απέβη ισόπαλο 1-1 και υπήρξε, κατά γενική ομολογία, απολύτως δίκαιο και ικανοποιητικό για τις δύο ομάδες.

Οι δύο ομάδες σε φιλικό αθλητικό ενσταντανέ λίγο πριν την έναρξη του αγώνα. Στο δεξιό άκρο της φωτογραφίας διακρίνεται ο διαιτητής της συνάντησης Γιάν. Βογιατζής πλαισιούμενος από τους επόπτες Ζαχειλά και Καραλευθέρη.

Η σύνθεση της ομάδας του Πυράσου που αντιμετώπισε τους Άγγλους αλεξιπτωτιστών:
Όρθιοι εξ αριστερών: Καρατενίτζης, Πετρίδης, Γρηγοριάδης, Λυρίσης, Τσακόγιας, Καραμπετιάν.
Καθήμενοι: Μαστροπέτρου, Κούτσης, Ραφτόπουλος, Τσακούμης, Σιούρας.

Γράφει ο Γ. Μπουρτζής

[Ιστορικά]

Γενική εικόνα της Παλαιάς Αγχιάλου

Γράφει ο Στέλιος Περικλή Λασκαράκης

Δημοσίευση της 2ης ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Ο τρύγος άρχιζε απ τις 14 Σεπτεμβρίου και μετά.

Τότες, έρχοντας στην Αγχιάλο για δουλιά με τις οικογένειές τους, από το εσωτερικό της Βουλγαρίας και κυρίως από τα βουνά, οι «γιουρούκιδες» (Τούρκοι Βουλγαρόφωνοι). Έρχοντας με τις «αραμπάτσες» τους (κάρα γερά, που τα σέρναν βουβάλια, με ρόδες χοντρές ξύλινες) και που βάζαν πάνω από 1.000 οκάδες σταφύλια. Τα κάρα αυτά τα φτιάχναν οι ίδιοι, από ξυλεία δρύινη, που είχε πολύ η Βουλγαρία στα βουνά, τα στόλ(ι)ζαν με καθρέφτες και με άλλα ξυλόγλυπτα κομμάτια και γαλαζούδια, είχαν « χάμουρα» γερά και όμορφα (εξαρτήματα που έβαζαν στα βουβάλια για να τα οδηγούν και να τραβούν το κάρο), με καλό δέρμα και περιποιημένα με αστραφτερά καρφιά και γαλαζούδια.

Οι «γιουρούκιδες» κάθουντας στην Αγχιάλο, μέχρι να τελειώσ(ει) ο τρύγος.

Όταν έρχοντας οι «γιουρούκιδες», είχαν φορτωμένα στα κάρα τους ξυλεία καλή, από το βουνό «Μπαλκάν» (ο Αίμος), που μας ντη πουλούσαν για να φτιάχνουμε στέγες, πατώματα, σαγιάδες και διάφορα έπιπλα.

Επίσης φέρναν «τουλούμια» (δοχεία από το δέρμα ζώων) γεμάτα βουβαλίσιο βούτυρο. Αυτό το είχαμε για πρώτ(η) ποιότητα για τα γλυκά και τις κουραμπιέδες.

Επίσης μας φέρναν και πολλά καρύδια, που τα χρησιμοποιούσαμε πολύ γιατί μύγδαλα δεν είχαμε πολλά.

Η Αγχιάλος είχε πολλά αμπέλια. Σχεδόν όλες οι οικογένειες βάζαν αμπέλια ανεξάρτητα αν ασχολούνταν και με τις αλυκές.Υπήρχαν όμως οικογένειες, όπως ο Σαρρής ο Ανδρέας και ο Στεργιανός που ήντας μεγάλοι παραγωγοί και είχαν 200 στρέμματα αμπέλια.

Ο τρύγος κράταγε καμιά δεκαπενταριά μέρες.

Όλο το χωργιό, κείνο το διάστημα ήταν σε μεγάλη κίνηση μέρα νύχτα, ποκεί (από εκεί) βγήκε αυτό που λέν' «τρύγος - θέρος - πόλεμος».

Σταφύλια, είχαμε πολλών λογιών, κυρίως όμως μαύρα.

Είχαμε μια ποικιλία που ντη λέγαμε «πουσλάδες», ήταν σα σαβατιανό, είχε χρώμα μολυβί και έκανε καλό κρασί.

Είχαμε τα «Ανδριεανοπουλίτικα», μαύρα με μεγάλες ρόγες και μακρούα τσαμπιά, τους «Αετονύχιδες», μαύρα με σφικτά τσαμπιά, είχαμε λίγα «Ραζακά», που είχαν στρόγγυλες ρόγες αλλά πολύ άρωμα, καμιά σχέση με το Ροζακί που έχουμε σήμερα εδώ στην Αγχιάλο, τα «Σαβατιανά» (είχαμε λίγα) και «ροϊδίτες» είχαμε πολύ λίγους.

Επίσης είχαμε μια ποικιλία ντην «Αγούμπαση», ήνταν κίτρινο σα ντη Κρητικιά σταφίδα και ήνταν για ντράλα.

Κρασί κατά 90% κάναμε κόκκινο, το άσπρο δεν το έπιναν ούτε οι Βουλγάρ(οι) ούτε οι Τούρκοι αλλά και ούτε εμείς.

Μερικοί κάναμε λίγο κρασί άσπρο, που βάζαμε μέσα στο μούστο κάτι ρίζες πικρές, που μοιάζαν σα καρώτο και τις λέγαμε «τσουέν(ι)». Το κρασί αυτό το λέγαμε «πλίνο» και έτσουζε λιγάκ(ι), ήταν σα ρετσίνα. Ρετσίνα δεν είχαμε τότες και αργότερα ντη μάθαμε στη Ν. Αγχιάλο.

Τα χωράφια ήντας γερά και η παραγωγή καλή. Κάθε στρέμμα έδινε και 3.000 οκάδες σταφύλια.

Τα σταφύλια κάθε ένας τα καυβάλαγε στο σπίτιτ και τα έκανε κρασί. Οινοποιείο δεν είχαμε. Είχε μόνο ένας, ο Διαμαντόπουλος, που ήταν σπουδαίος Οινο-

παραγωγός. Η αδελφήτ μάλιστα ήλθε στη Ν. Αγχιάλο απ' τους πρώτους που ήρταμε. Υπάρχει και οδός Διαμαντοπούλου σήμε-ρα στη Ν. Αγχιάλο.

Πε τα σταφύλια, κάναμε ένα σωρό καλούδια.

Πρώτα πρώτα κάναμε το κρασί μας και το τσίπουρο, για το σπίτ μας αλλά και πουλούσαμε σε άλλους.

Απ' ντο μούστο, αφού ντο κόβαμε ντη βράς(η) με ντη «θολόσταχτη» (στάχτη από τη σόμπα που τη βάζαμε σε ένα τουλ-πάν(ι) και τη ρίχναμε μέσα στο μούστο για να κόψ(ει) το βράσιμο), βράζαμε ντο μούστο μέσα σε ένα «μπακιρένιο» καζάν(ι) (δοχείο από χαλκό) και μετά το βράσιμο εξατμιζόταν το νερό και όταν έμεινε το ένα τρίτο και λιγότερο, γίνονταν το «Πετιμέζ».

Το βάζαμε σε βυτίνες και το είχαμε για ντο χειμώ.

Ντο χειμώ, που έκανε κρύο, το πρωί πρωί, κάναμε αρκετές φορές ντη «μαμαλί-γκα» (βρασμένο κουρκούτι από καλομπο-κάλευρο) και βάζαμε ποπάν στο πιάτο μας μπόλ(ι)κο πετιμέζ. Ήταν φαγητό χορτα-στικό και μας έπιανε καλά.

Με το «πετιμέζ» κάναμε τους «μουστοουλαμπάδες». Οι μουστοουλαμπάδες γίνοντας με μεγάλα κομμάτια καρύδια τα οποία περνούσαμε σε μια κλωστή και τα

Με το « πετιμέζ» κάναμε τους «μουστοουλαμπάδες». Οι μουστοουλαμπάδες γίνοντας με μεγάλα κομμάτια καρύδια τα οποία περνούσαμε σε μια κλωστή και τα βουτούσαμε πολλές φορές, μέσα σε βραστό πετιμέζ που ρίχναμε και λίγο «νισεστέ» (υλικό σαν αλεύρι) για να πιχτώσ(ει).

βουτούσαμε πολλές φορές, μέσα σε βραστό πετιμέζ που ρίχναμε και λίγο «νισε-στέ» (υλικό σαν αλεύρι) για να πιχτώσ(ει).

Μόλις γίνοντας σα χοντρό λουκάνικο, τις κρεμούσαμε για να στεγνώσουν καλά και τις τρώγαμε ντο χειμώ, κομμάτ κομμάτ για γλυκό.

Επίσης, πε το «πετιμέζ» κάναμε το «ναρδέλ(ι)», που ξινίζε λιγάκ(ι) και το είχαμε για το καλοκαίρι. Το αραιώναμε με νερό και ρίχναμε ψωμί μέσα και ήνταν δροσερό φαγητό.

Από τα σταφύλια, κάθε σπίτ έκανε τις σταφίδες της χρονιάς του. Διαλέζαμε τις καλές ρόγες, τις ζεματούσαμε στο νερό με ντη θολόσταχτη και τις βάζαμε στον ήλιο να στεγνώσουν και να ξεραθούν καλά. Μερικοί τις περνούσαμε και από το φούρνο. Τις αποθηκεύαμε μέσα σε «τουλ-πάνια» (αραιές υφασμάτινες σακούλες) για να μη ψυρίσουν και σκουκιάσουν.

Ντο χειμώ, με τις σταφίδες, πετιμέζ ή ζάχαρι και καλαμποκάλευρο, κάναμε ντη «μπομπότα» (είδος πίττας). Για τους φτω-χούς, η μπομπότα ήταν σα παντεσπάν(ι). Μερικοί ντη κάναν και σκέτ(η), σα ψωμί.

Με κομμάτια από κολοκύθ, αφού τα βράζαμε λίγο για να μαλακώσουν ή τα ψήναμε λίγο στο φούρνο, κάναμε τα «ρετσέλια» και τα ρίχναμε μες στη βυτίνα με το πετιμέζ, για να διατηρηθούν όλο ντο χειμώ.

Χρησιμοποιούσαμε το κολοκύθ, γιατί κάθε νοικοκύρς άμα έβαζε μερικές ρίζες κολοκυθιάς, έπερνε και 100 οκάδες κολο-κύθια μεγάλα και έτσι πόρευε όλον ντο χειμώνα αλλά έτρωγε και ο «μπέτσος».

Τα καλύτερα βέβαια ρετσέλια, γέντας (γίνονταν) με το κιδών(ι). Το κιδών(ι) το κάναμε και φαγητό με κρέας.

Με το πετιμέζ, που είχαμε, κάναμε όποτε θέλαμε ντο χειμώ, τα διάφορα «μουστοκούλουρα» αλλά και την περίφη-

μη «μουσταλευριά». Ντη μουσταλευριά ντη κάναμε με νισεστέ και όταν χύλωνε ντη ρίχναμε σε πιάτα και πιατόπλα και ποπάν ρίχναμε τριμμένο καρύδ. Η πετυχη-μένη μουσταλευριά έπρεπε να έχει ανοι-χτό χρώμα σα το μέλ(ι). Αμέσως μετά ντο τρύγο, κάναμε, έτσι για τα αντέτ, ντη πρώτη μουσταλευριά.

Τα φαγητά μας, σχεδόν όλα ήντας πικάντικα και βαριά, αλλά τα σήκωνε το κλίμα.

Κάναμε πολλή χρήση το σκόρδο και το κρεμμύδ, τα παστά, ντη τσούσκα, ντο μπελτέ, το αλάτ, όλα τα φρέσκα και ξηρα-μένα μυρουδικά (μαϊδανός, σέλινο, άνηθο, ρίγανη μάραθο κ.λ.π.).

Ένα από τα βασικά φαγητά μας, ήνταν η φασουλάδα και λέγαμε «φασούλια» έχμε σήμερα. Η φασουλάδα ήταν το βασι-κό όσπριο και σε δεύτερη μοίρα βάζαμε τα κουκιά, τα οποία άλλες φορές τα κάνα-με φαγητό έτσι όπως ήντας πε τα φλούδια και άλλες φορές τα βάζαμε στο μούσκιο ποβραδύς (τα μουσκεύαμε καλά) και τα κάναμε ντην άλλη μέρα φάβα.

Τα ρεβύθια και τις φακές, δε τα πολυ-τρώγαμε, και λίγοι τα σπέρναμε στα χω-ράφια μας.

Σκορδαλιά τρώγαμε πολλή, με διάφο-ρες παραλλαγές. Ιδίως το καλοκαίρ, η σκορδαλιά ήταν τακτική. Κάναμε και

καρύδ καλογουδιαρισμένο, βουβαλίσιο βούτυρο απ' τους «Γιουρούκιδες» και κυρίως να είναι καλά «μελωμένος».

Στις γιορτές κάναμε και τα «φαινίκια» μας, κάτι σαν τα μελομακάρονα τα σημε-ρινά και τάχαμε για πρόχειρο κέρασμα στους «μουσαφίρ(ι)δες» και κυρίως για τα παιδιά.

Επίσης, στις γιορτές φτιάχναμε κουρα-μπιέδες. Η επιτυχία τους ήταν δεδομένη όταν ντον έτρωγες και έλειωνε μες στο στόμας. Έπρεπε η γέμιση, που ήταν με καρύδ και μύγδαλο, να είναι καλά τριμμένη στο γουδί, να είναι καλοκαμβουρντισμένη και επίσης να τους έχουμε περιχύσει ποπάν με μπόλ(ι)κια ζάχαρη τριμέν(η) στο γουδί σα σκόν(η).

Είπαμε ότι όλοι δεν ήντας νοικοκυραίοι και ντο χειμώνα υπήρχαν άνθρωποι που τάφερναν δύσκολα.

Αυτοί ήντας οι «μεκερέδες», που ντο χειμώνα δεν χαίρουντας όπως οι καλοί νοικοκύρ(ι)δες, γιατί ήντας τεμπέλ(ι)δες και «αχαίρευτοι», αφού δεν κάναν ντη κουμπάνια τους πονωρίς το καλοκαίρ(ι).

Αυτούς τους έλεγαν «γκάζ - λάδ και τεφτέρ», δηλαδή ανθρώπους χωρίς κου-μάντο, που ντο χειμώνα πέρναν προκατα-βολή ή αγόραζαν με τεφτέρ και πλήρωναν όταν θα κάναν' μεροκάματα αργότερα, ντο καλό καιρό.

Το μεροκάματο άρχιζε από ένα λέβα, δηλαδή 5 γρόσια για το εργατικό και έφτανε μέχρι 2 λέβα, δηλαδή 10 γρόσια για το τεχνικό. Κάθε γρόσ(ι) είχε 40 στου-τίνκες. Η στουτίνκα ήταν σαν εικοσόλε-πτο. Είχε και μισό γρόσ(ι). Ήταν μικρά και κίτρινα. Είχε και ασημένια πεντόλεβα.

Λίρες χρυσές δεν είχαμε. Μια λίρα τότες είχε 25 γρόσια.

Είχαμε όμως τα εικοσόφραγγα, που ήντας μαλαματένια και που τα κάναν χρή-ση οι έμποροι στην Ελλάδα.

Τέτοια κρύψαμε μερικά και φέραμε στην Ελλάδα όταν ήλθαμε από το κάψιμο, που μας κάναν οι Βούλγαροι το 1906. Τότε το εικοσόφραγγο ήταν σα λίρα. Μια λίρα είχε 25 δραχμές.

Πηγαίνοντας για το τζαμί, ήταν η αγορά και τα μαγαζιά ήντας όλα στην αγορά. Σε μια μεριά ήντας όλα τα χασάπ(ι)κα και σε μια άλλη ήντας τα μαναβιά.

Τα μπακάλ(ι)κα ήντας διασπαρμένα δω κι εκεί, όπως και τα εμπορικά.

Τα χασάπ(ι)κα ή όπως τα λέγαμε «χασαπιά», ήντας μπόλ(ι)κα. Τα μανάβ(ι)-κα ήντας πιο λίγα.

Στα χασαπιά, υπήρχαν πάντοτε μπό-λ(ι)κα κρέατα από διάφορα ζώα. Τα ζώα τάφερναν οι έμποροι από το εσωτερικό της Βουλγαρίας και τα σφάζαν στα δικά τους σφαγεία, τους «σαλχανάδες», που ήντας στην άκρη της θάλασσας. Κάθε έμπορος είχε ντο δικό του «σαλχανά».

Εκεί κοντά στο «σαλχανά», κάθε έμπο-ρος είχε και μια μικρή επιχείρηση επεξερ-γασίας των τομαριών από τα ζώα που έσφαζε, κάτι σαν μικρό βυρσοδεψείο που τα λέγαν ταμπάκικα. Στη περιοχή αυτή είχε μια μπόχα άσχημη κομάτ, απ τα τομάρια.

Μετά από μια πρόχειρη επεξεργασία, δηλαδή καθάρισμα και λιάσιμο των τομα-ριών, τα τομάρια τα έπερναν σε καϊκια και τα πάγαιναν ή στην Κωσταντζα ή στον Πύργο και κυρίως στην Τουρκία όπου εκεί τα κάναν δέρματα.

Οι Τούρκοι είχαν μεγάλ(η) παράδοση στα δέρματα.

Στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας μας, θα συνεχιστεί η καταγραφή.

[Αγροτικά]

Σύστημα Ποιοτικού Ελέγχου HACCP:

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ «Η ΔΗΜΗΤΡΑ»

Είναι γεγονός ότι τη δεκαετία που βαδίζουμε η ποιότητα παίζει τον σημαντικότερο ρόλο και παράγοντα ανάπτυξης όχι μόνο των επιχειρήσεων αλλά και γενικότερα της κοινωνίας. Ιδιαίτερα δε αφορά περισσότερο τις επιχειρήσεις αυτές που παράγουν και επεξεργάζονται τρόφιμα και ποτά. Αυτή η συνεχής προσπάθεια για ποιότητα είναι πλέον γενική διαπίστωση του ελεύθερου ανταγωνισμού, διότι πέρασε πλέον η εποχή κατά την οποία ο καταναλωτής δεχόταν χωρίς αντίρρηση ότι του πρόσφεραν οι επιχειρήσεις. Σήμερα οι καταναλωτές οργανώθηκαν και άρχισαν να μελετούν νόμους και προδιαγραφές διαφόρων προϊόντων, φτάνοντας σε σημείο μάλιστα να υποχρεώνουν τις εταιρίες να τηρούν τους προβλεπόμενους κανόνες. Απαίτηση, λοιπόν, της κοινωνίας είναι η παροχή ποιοτικών προϊόντων και υπηρεσιών. Πάνω σ' αυτή την κατεύθυνση και βάσει αυτού του γνώμονα θα πρέπει να κινούνται οι σύγχρονες επιχειρήσεις και ειδικά των τροφίμων και των ποτών. Οι επιστήμονες που ασχολούνται με τα τρόφιμα, οι βιομηχανίες τροφίμων και οι κρατικοί φορείς ελέγχου καλούνται να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του σύγχρονου καταναλωτή.

Έτσι, λοιπόν, το πρόβλημα της διασφάλισης της ποιότητας των τροφίμων φυτικής και ζωικής προέλευσης πρέπει να αντιμετωπίζεται μέσα από ένα ολοκληρωμένο σύστημα παρακολούθησης όλου του φάσματος παραγωγής, επεξεργασίας, συντήρησης και διάθεσης των προϊόντων, ώστε να καταλήξουν αυτά στο τραπέζι του καταναλωτή υγιεινά και ασφαλή.

Πρωταρχικός στόχος των συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας είναι να λειτουργήσουν σωστά και να οργανώσουν μια παραγωγή, ώστε ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη ενός προϊόντος ή μιας διαδικασίας να ικανοποιεί τις απαιτήσεις του πελάτη-καταναλωτή. Η φιλοσοφία τους στηρίζεται στη συνεχή παρακολούθηση και το διαρκή έλεγχο των λειτουργιών σε όλα τα στάδια παραγωγής που

Η οικονομική ανάπτυξη που θα σημειωθεί στον Α.Π.Σ. θα ακολουθήσει την οικονομική αλυσίδα της τοπικής οικονομίας, μεταδίδοντας τα ευεργετικά αποτελέσματα της ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή της Νέας Αγχιάλου.
Απαραίτητη προϋπόθεση για να επιτευχθεί η παραπάνω υπόθεση είναι η ύπαρξη συνεργασίας και συντονισμού του Α.Π.Σ. με τους λοιπούς φορείς της Ν. Αγχιάλου.

είναι άμεσα συνδεδεμένα με την υγιεινή και την ασφάλεια των προϊόντων. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία (93/43/ΕΟΚ) και την εναρμόνιση της με την ελληνική νομοθεσία ΚΥΑ 487/2000 (βλέπε παράρτημα), όλες οι επιχειρήσεις που λειτουργούν στο χώρο των τροφίμων και ποτών οφείλουν να κατοχυρώσουν με επιστημονικό τρόπο την ασφάλεια των προϊόντων που διαθέτουν προς κατανάλωση. Ειδικότερα, στη οδηγία αυτή αναφέρεται ότι οι επιχειρήσεις αυτές οφείλουν να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν ένα εξειδικευμένο σύστημα HACCP (HAZARD ANALYSIS CRITICAL CONTROL POINTS) δηλαδή ένα σύστημα ανάλυσης κινδύνων των κρίσιμων σημείων ελέγχου.

Ο όρος HACCP, όπως προκύπτει από τα αρχικά που τον συνιστούν, σημαίνει «Ανάλυση Κινδύνων Κρίσιμων Σημείων Ελέγχου» και αποτελεί μια σημαντική προσέγγιση στην αναγνώριση της επικινδυνότητας και της σοβαρότητας, καθώς και στον έλεγχο των μικροβιολογικών, χημικών και φυσικών κινδύνων που σχετίζονται με όλα τα στάδια παραγωγής ενός τροφίμου από την ανάπτυξη και τη συγκομιδή των πρώτων υλών μέχρι και την τελική κατανάλωση του προϊόντος. Η εφαρμογή ενός συστήματος HACCP προϋποθέτει την ανάπτυξη και εγγραφή ενός σχεδίου HACCP. Αυτό αποτελείται από τα προαπαιτούμενα, από τα 5 προεισαγωγικά στάδια και από τις 7 αρχές του HACCP. Τα προαπαιτούμενα για την εφαρμογή του είναι οι κτιριακές εγκαταστάσεις, η μεταφορά και αποθήκευση, ο εξοπλισμός, το προσωπικό, η εξυγίανση και ο έλεγχος επιβλαβών ζώων και εντόμων, η ανάκληση προϊόντων και τα

αρχεία καταγραφής. Το 1993 η Codex Alimentarius Commission με βάση την έκδοση της NACMCF προσδιορίζει τα στάδια ανάπτυξης του σχεδίου HACCP, πρώτο στάδιο είναι η σύσταση της ομάδας HACCP, δεύτερο η περιγραφή του προϊόντος, τρίτο ο καθορισμός της προτεινόμενης χρήσης, τέταρτο η ανάπτυξη του διαγράμματος ροής και πέμπτο η επαλήθευση του διαγράμματος ροής. Οι επτά αρχές του συστήματος ελέγχου είναι ο προσδιορισμός όλων των πιθανών κινδύνων, ο προσδιορισμός των κρίσιμων σημείων ελέγχου CCP (Critical Control Points), ο καθορισμός κρίσιμων ορίων για το κάθε κρίσιμο σημείο ελέγχου, η εγκατάσταση συστήματος παρακολούθησης για την εξασφάλιση του κρίσιμου σημείου ελέγχου και των κρίσιμων ορίων τους, ο καθορισμός διορθωτικών ενεργειών, οι οποίες και θα εφαρμόζονται, όταν κάποιο CCP δεν είναι υπό έλεγχο, η καθιέρωση διαδικασιών επαλήθευσης και το ολοκληρωμένο σύστημα αρχειοθέτησης και καταγραφής του σχεδίου HACCP.

Στην περίπτωση του Αγροτικού Παραγωγικού Συνεταιρισμού «Η Δήμητρα» η εφαρμογή της συγκεκριμένης μεθόδου ποιοτικού ελέγχου, όπως είναι αναμενόμενο, θα έχει θετικές επιπτώσεις όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων. Το ζητούμενο όμως είναι κατά πόσο η εφαρμογή του HACCP θα επηρεάσει το κόστος παραγωγής του προϊόντος και κατ' επέκταση τη ζητούμενη ποσότητα των προϊόντων του Α.Π.Σ. Βραχυχρόνια η εφαρμογή του HACCP θα αυξήσει το κόστος παραγωγής των προϊόντων του Συνεταιρισμού, επιβαρύνοντας τους καταναλωτές, αφού το κόστος θα μετατοπιστεί στην τιμή των προϊό-

ντων. Η αύξηση της τιμής του κρασιού ενδέχεται να μειώσει τη ζήτηση του συγκεκριμένου προϊόντος διότι ένα μέρος του καταναλωτικού κοινού θα στραφεί σε φτηνότερες επιλογές. Σταδιακά όμως οι αρνητικές επιπτώσεις της εφαρμογής της νέας μεθόδου ποιοτικού ελέγχου θα αντισταθμιστούν από τα σημαντικά θετικά αποτελέσματα που θα διαφανούν μακροπρόθεσμα. Πλέον τα προϊόντα του Α.Π.Σ., τηρώντας όλες τις προδιαγραφές ποιότητας, θα είναι σε θέση να διεκδικήσουν σημαντικό μερίδιο σε μια ιδιαίτερα ανταγωνιστική αγορά. Οι προδιαγραφές ποιότητας αποτελούν σημαντικό κριτήριο επιλογής για το καταναλωτικό κοινό, το οποίο αναγνωρίζοντας την ποιοτική ανωτερότητα των προϊόντων του Α.Π.Σ. θα τα προτιμά σε σχέση με τα αντίστοιχα του κλάδου. Έτσι θα αυξηθεί η ζήτηση για το κρασί του Α.Π.Σ., θα αυξηθούν οι πωλήσεις, θα αυξηθεί η ζητούμενη πρώτη ύλη και η παραγωγή θα είναι σε θέση να προωθούν το σύνολο της παραγωγής τους και ενδεχομένως σε υψηλότερο επίπεδο τιμών. Η τοπική οικονομία στο σύνολο της θα σημειώσει ανάπτυξη διότι:

- Ο Α.Π.Σ., που είναι ο σημαντικότερος οικονομικός οργανισμός στην περιοχή, θα σημειώνει κέρδη.
- Θα αυξηθούν οι θέσεις εργασίας που θα καλυφθούν μέσα από το τοπικό εργατικό δυναμικό (Θέσεις κατά την εφαρμογή του HACCP και θέσεις σε μια πιθανή ανάπτυξη και αύξηση της παραγωγής του Α.Π.Σ.)
- Οι παραγωγοί θα παράγουν καλύτερης ποιότητας πρώτη ύλη, την οποία θα μπορούν να την προωθήσουν άμεσα και εξολοκλήρου στον Α.Π.Σ. και σε υψηλότερα επίπεδα τιμών.
- Η καλή ποιότητα του κρασιού της Ν. Αγχιάλου είναι πιθανό να αποτελέσει και θετική διαφήμιση για τον τόπο που ένα σημαντικό μέρος της οικονομίας του στηρίζεται στο τουρισμό.

[Πολιτισμός]

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ & ΔΗΜΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ (ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2006)

Παρασκευή 23 Ιουνίου
Παρουσίαση «Σμυρνέικου Κλήδονα» από την Πολιτιστική Εστία Μικρασιατών Νέας Ιωνίας «Ίωνες» (Συνδιοργάνωση Πολιτιστικού Οργανισμού Νέας Αγχιάλου με τον Σύλλογο Γυναικών Νέας Αγχιάλου)

Κυριακή 25 Ιουνίου
2ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων (Συμμετοχή 6 Χορευτικών Συγκροτημάτων)

Κυριακή 2 Ιουλίου
Λαϊκή βραδιά με μουσικό συγκρότημα στην Πλατεία Μικροθηβών.

Σάββατο 15 Ιουλίου
Ψαράδικη Βραδιά με Λαϊκή ορχήστρα στο λιμανάκι Νέας Αγχιάλου

Κυριακή 16 Ιουλίου
Προβολή παλαιών φωτογραφιών από την Νέα Αγχιάλο που συνέ-

λεξε και επιμελήθηκε «Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου», στο πάρκο της Πλατείας.

Κυριακή 23 Ιουλίου
Αφιέρωμα στον ερωτικό Μίκη Θεοδωράκη από την Χορωδία Νέας Αγχιάλου και ομάδα μουσικών και τραγουδιστών από τη Μαγνησία, στο πάρκο της Πλατείας

Παρασκευή 28 μέχρι και Κυριακή 30 Ιουλίου.
Διεξαγωγή Συνεδρίου για τα 100 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου Ευξείνου Πόντου, στο αμφιθέατρο του Δημαρχείου Νέας Αγχιάλου.

Σάββατο 29 Ιουλίου
Θεατρική Παράσταση «Τα παραμύθια της Αχελώς» από τη Θεατρική ομάδα του Δήμου Νέας Αγχιάλου, στο πάρκο της Πλατείας.

Κυριακή 30 Ιουλίου
Θεατρική Παράσταση «Αγχιάλος-Της τύχης η μεταβολή, του ανθρώπου η δύναμη» από τη Θεατρική ομάδα του Δήμου Νέας Αγχιάλου, στο πάρκο της Πλατείας.

Πέμπτη 3 Αυγούστου έως και Κυριακή 6 Αυγούστου
Γιορτή Κρασιού 2006

Παρασκευή 11 Αυγούστου
Μουσική Βραδιά με τη Χορωδία και το Χορευτικό τμήμα Νέας Αγχιάλου στην πλατεία Αϊδινίου.

Σάββατο 12 Αυγούστου
Συναυλία με συγκρότημα Jazz μουσικής στο πάρκο της Πλατείας Νέας Αγχιάλου

Τετάρτη 16 Αυγούστου
Διοργάνωση Αγχιαλίτικου γλεντιού με μουσική παρελθόντων χρόνων (ρετρό), στον πεζόδρομο, με συμμετοχή ντόπιων καλλιτεχνών.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2006

17-23 Ιουνίου
Έκθεση τμήματος Κεραμικής του Δήμου Νέας Αγχιάλου

24-30 Ιουνίου
Έκθεση Ζωγραφικής Αμίνας Λαχά Βυριδή

1-7 Ιουλίου
Έκθεση τμήματος Ζωγραφικής του Δήμου Νέας Αγχιάλου.

8-14 Ιουλίου
Έκθεση καλλιτεχνικού κοσμήματος Αλεξάντρας Ντίμ
Έκθεση Ζωγραφικής Βάλιας Μαλαματλή

15-21 Ιουλίου
Έκθεση Ζωγραφικής Θεοδώρας Μπάρδα

22-28 Ιουλίου

Έκθεση διακοσμητικών κεριών Βάσως Σπύρου

29 Ιουλίου-4 Αυγούστου
Έκθεση Ζωγραφικής Δημητρίου Αργυρίου

5-11 Αυγούστου
Έκθεση τμήματος Βιτρώ του Δήμου Νέας Αγχιάλου

12-18 Αυγούστου
Έκθεση Ζωγραφικής Καλλιρρόης Χουσιάδα

19-25 Αυγούστου
Έκθεση ειδών δώρου Άννας και Κατερίνας Τσούκα

26 Αυγούστου- 1 Σεπτεμβρίου
Έκθεση τμήματος Φωτογραφίας του Δήμου Νέας Αγχιάλου

2-8 Σεπτεμβρίου
Έκθεση Ζωγραφικής Μαρίνας Μυλωνά (Θαλασσογραφίες)

9-15 Σεπτεμβρίου
Έκθεση Ζωγραφικής Ντόρις Μακρυγιάννη

[Ιστορικά]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΩΝ

Η ιεροτελεστία του φλάμπουρα

Ο φλάμπουρας είναι ένα από τα χαρακτηριστικότερα σημεία αναφοράς της Σαρακατσάνικης παράδοσης. Είναι το σύμβολο που έφτιαχναν οι Σαρακατσαναίοι για να δηλώσουν τα θρησκευτικά και εθνικά τους φρονήματα. Θεωρείται ως η συνέχεια του βυζαντινού λαβάρου που είχε κάθε μεγάλη οικογένεια και ιδιαίτερα κατά την Τουρκοκρατία έπαιξε σημαντικό ρόλο, αφού οι κατακτητές απαγόρευαν την ανάρτηση οποιουδήποτε συμβόλου δήλωνε την εθνικότητα των Ελλήνων.

Η κατασκευή του φλάμπουρα καθιερώθηκε ως έθιμο του γάμου από τους Σαρακατσαναίους, αποτελώντας μια ιδιαίτερη ιεροτελεστία που συνοδευόταν από χορούς και τραγούδια(τα τραγούδια του φλάμπουρα). Ο Σαρακατσάνικος γάμος, τα παλιά τα χρόνια, άρχιζε την Παρασκευή το βράδυ, όπου μαζευόντουσαν οι καλεστάδες και ράβονταν και ο φλάμπουρας. Οι καλεστάδες ξεκίναγαν το γλέντι με τραγούδια της τάβλας συνοδευόμενοι από άφθονο κρασί και φαγητό. Καθώς το γλέντι ζεσταίνονταν, όλοι σηκώνονταν όρθιοι για να ακολουθήσει η ραφή του φλάμπουρα που ήταν από τις ομορφότερες στιγμές τους γάμου. Αρχικά έπρεπε να επιλεχτεί ο φλαμπουριάρης, που έπρεπε να είναι ένας ανύπαντρος νέος έχοντας τους γονείς του εν ζωή. Ο φλαμπουριάρης ήταν αυτός που έραβε τον φλάμπουρα και αυτός που θα τον κρατούσε όταν το ψίκι

θα πήγαινε να πάρει τη νύφη. Το κοντάρι όπου ραβότανε ήταν ξύλινο κεντημένο και στην κορυφή κατέληγε σε σταυρό. Το ξύλο από όπου ήταν φτιαγμένο το κοντάρι έπρεπε να υποδηλώνει το αρσενικό, να είναι «σερκό»(π.χ. φράξος), και όχι θηλυκό(οξιά), έτσι ώστε το ζευγάρι να κάνει αγόρια, «κάμ' η νύφ' σερκά». Επάνω στο σταυρό του κονταριού, στις τρεις άκρες του, βάζανε τρία ρόδια ή τρία κόκκινα μήλα και κρεμούσανε γραγκαλίδια στη μέση και στις άκρες του φλάμπουρα. Το κοντάρι, όπως συνηθιζόταν, έπρεπε να είναι ένα μέτρο και δέκα πόντους μαζί με το σταυρό. Το ύφασμα αρχικά ήταν σταμπωτό κόκκινο μαντίλι. Στη συνέχεια έραβαν με άσπρο κεντημένο πάντα σταυρό στη μέση και τα τελευταία χρόνια με πανί που είχε το σχήμα της σημαίας. Εκτός από τον κεντημένο σταυρό, είχε και φούντες με χαρχαγγέλια σε σχήμα σταυρού. Ο φλαμπουριάρης ή μπράτιμος περνούσε την πρώτη βελο-

νιά με τρία βελόνια, με κόκκινη μακριά κλώστη και τα κορίτσια συνέχιζαν το ράψιμο κάτω από την επίβλεψη του μπράτιμου. Τα χρώματα που κυριαρχούσαν συνήθως ήταν το κόκκινο, το άσπρο και το γαλάζιο. Έπρεπε να ραφτεί στο ξύλο μόνο με τις τρεις αυτές κλωστές, χωρίς να κοπούν και τα βελόνια στο τέλος μπηγόνταν στο φλάμπουρα. Στη συνέχεια ο μπράτιμος κέρναγε τον φλάμπουρα, δηλαδή έδενε επάνω του τα ασημένα νομίσματα και αφού τέλειωνε το ράψιμο, η manά του γαμπρού έραβε στην μεσαία φούντα ένα ασημένιο φλουρί. Καθ' όλη την διάρκεια του ραψίματος, άντρες και γυναίκες τραγουδούσαν τα τραγούδια του φλάμπουρα. Όταν τελείωνε το ράψιμο του φλάμπουρα άρχιζαν τα χορευτικά τραγούδια και άρχιζε ο χορός με τον πρώτο χορευτή να κρατά τον φλάμπουρα. Θέλοντας να δείξει τη μεγάλη σημασία που είχε ο φλάμπουρας για τους Σαρακατσαναίους, ο Βασίλειος Γ. Τσαούσης, αναφέρει:

«Με τον φλάμπουρα ξεκινούσε ο γάμος, κρατώντας τον ο κάθε πρωτοχορευτής ψηλά να προηγείται του χορού και να αλλάζει συνεχώς χέρια, διότι όλοι ήθελαν να χορέψουν και να προβληθούν μ' αυτόν, γιατί έτσι ένιωθαν να γεμίζει η ψυχή τους Ελληνική περηφάνια.» Όταν δεν χόρευαν τον φλάμπουρα τον τοποθετούσαν όρθιο στην είσοδο από το κονάκι του γαμπρού, πάντα στην δεξιά μεριά. Όταν φεύγανε από το σπίτι του γαμπρού και κατευθυνόντουσαν προς αυτό της νύφης ακολουθούσανε την ίδια διαδικασία, αφού χορός χωρίς φλάμπουρα δεν γινόταν. Όλοι τραγουδούσαν με τον στόμα και ο πρώτος, είτε ήταν άνδρας, είτε γυναίκα, κρατούσε τον φλάμπουρα ψηλά. Ο φλάμπουρας αποτελούσε, την περίοδο της τουρκοκρατίας, το σύμβολο κατατεθέν των Σαρακατσαναίων, ήταν η σημαία τους. Με την απελευθέρωση των περιοχών όπου ζούσαν οι Σαρακατσαναίοι επικράτησε ο φλάμπουρας με τα γαλανόλευκα χρώματα (Ελληνική σημαία) και τον Σταυρό στη μέση(ορθοδοξία). Στην σύγχρονη εποχή μας, τα χορευτικά συγκροτήματα των Σαρακατσάνικων Συλλόγων πάντα παρουσιάζονται με τον πρωτοχορευτή να κρατά ψηλά τον φλάμπουρα.

Το άρθρο έχει επίσης δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα του Συλλόγου Σαρακατσαναίων Ν. Έβρου (<http://www.sarakatsanos.gr>).

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Καπαλίκας αβάππιστος του Γεωργίου (7/4/2006)
- 2) Ευαγγελάκη αβάππιστη του Δημητρίου(18/4/2006)
- 3) Μερφακίδης αβάππιστος του Λάμπρου (15/4/2006)
- 4) Κιρμά αβάππιστη του Θεοφάνη (28/2/2006)
- 5) Κουτσός αβάππιστος του Σταύρου (7/3/2006)
- 6) Χαλιλ Ιωάννης του Ουισάμ (26/4/2006)
- 7) Σκορδά αβάππιστη του Χρήστου (1/5/2006)
- 8) Παπαδάκης αβάππιστος του Αλεξάνδρου (22/2/2006)
- 9) Τσικλάνης αβάππιστος του Κων/νου (20/2/2006)

Το Δ.Σ. τους εύχεται να ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- 1) Σαρρή Ελένη του Κων/νου
- 2) Γάλλος Μιχαήλ του Λεωνίδα
- 3) Τσιόβολος Γεώργιος του Νικολάου
- 4) Παπαδόπουλος Μάρκος του Δημητρίου
- 5) Παπαδόπουλος Νεκτάριος του Δημητρίου
- 6) Γκόβαρη Μαρία του Κων/νου
- 7) Κωστούλα Μαρία του Ιωάννη
- 8) Τοκαλής Βασίλειος του Νικολάου
- 9) Ζορμπά Ευανθία του Ιωάννη
- 10) Γουλομήτρος Αντώνιος του Δημητρίου
- 11) Λίτο Φωτεινή του Αριστείδη
- 12) Λίτο Σπυρίδων του Αριστείδη
- 13) Τσούλι Κασάνδρα του Ούλι
- 14) Τσακούμης Κων/νος του Ευαγγέλου
- 15) Κονδραφούρη Δέσποινα του Δημ.

Το Δ.Σ. εύχεται να τους ζήσουν

ΓΑΜΟΙ

- 1) Τριανταφύλλου Κων/νος του Εμμανουήλ (4/4/2006)
Τσούκα Άννα του Νικολάου
- 2) Μουτζούρης Στυλιανός του Κων/νου (13/4/2006)
Γκαρμβέλα Αγγελική - Μαρία του Ευαγγέλου
- 3) Σέκκος Γεώργιος του Δρόσου (25/4/2006)
Ντόκου Παναγία του Μιχαήλ
- 4) Δημουλάς Χρήστος του Στυλιανού (24/4/2006)
Μαστροπέτρου Ελένη του Δημητρίου
- 5) Παπαδόπουλος Δημήτριος του Εμμανουήλ (24/4/2006)
Αναέλε Ολούτσι - Τζέσσικα - Δήμητρα του Κανίς
- 6) Σούρλας Νικόλαος του Ιωάννη (29/4/2006)
Λύτρα Ανδρονίκη του Χρήστου
- 7) Καραγιώργιος Νικόλαος του Αθανασίου (20/5/2006)
Κραματσάνη Σοφία του Κωνσταντίνου
- 8) Κυριακίδης Κυριάκος του Γεωργίου (27/5/2006)
Πατισιούρα Βαία του Παναγιώτη
- 9) Καπερώνης Ιάσων του Βασιλείου (27/5/2006)
Αναγνώστου Αντιγόνη του Αλεξάνδρου

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Τριαντοπούλου Άννα συζ. του Φωτίου (1916)
- 2) Τιμπλαλέξη Αγορίτσα του Γεωργίου (1943)
- 3) Μπαζιόπουλος Γεώργιος του Κων/νου (1958)
- 4) Νιφόρου Βασιλική συζ. του Βασ. (1920)
- 5) Τζαμάρας Ιωάννης του Ηλία (1931)
- 6) Τσιάμης Σωκράτης του Αθανασίου (1921)
- 7) Πιτσάβα Άννα συζ. του Γρηγ. (1924)
- 8) Καλογρίτσας Γεώργιος του Χαράλαμπους (1962)
- 9) Βέτσικα Βασιλική συζ. του Νικ. (1929)
- 10) Παπακώστα Ανδριανή συζ. του Δημητρίου (1915)
- 11) Πανάγου Ευθύμιος του Παναγή (1928)
- 12) Ντεμίρ - Ογλού Μαρία του Σελασδίν (1904)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους

Το Διοικητικό Συμβούλιο των Αγχιαλιτών της Αθήνας εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια στην οικογένεια Δημοσθένη Αρχιμανδρίτη, για τον αδόκητο χαμό της πολυαγαπημένης τους κορούλας Καλλιρόης και εύχεται ο Θεός να τους δίνει δύναμη και να τους απαλύνει τον πόνο.

Συγχαρητήρια

Αφιερώνουμε αυτές τις λίγες γραμμές σ' έναν συμπατριώτη μας τον κ. Παρασκευά Δράγνη που έφτασε πολύ ψηλά και τίμησε και τιμά το χωριό μας.

Έφθασε εκεί που πολλοί λίγοι καταφέρνουν να φθάσουν και που πολλοί θα ζήλευαν γι' αυτήν την επιτυχία του.

Πριν από λίγους μήνες η Ναυτιλιακή εταιρεία GOLDEN PORT της οποίας είναι διευθύνων σύμβουλος κατάφερε να εισέλθει στο λονδρέζικο Χρηματιστήριο.

Είναι η πρώτη ναυτιλιακή εταιρεία που εισέρχεται στο Χρηματιστήριο του Λονδίνου από το 1971 με ιδιόκτητο στόλο και η οικογένεια του κ. Παρασκευά Δράγνη κατέχει το 64% των μετοχών ενώ το υπόλοιπο έχει διατεθεί σε διάφορους επενδυτές.

Ευχόμαστε στον κ. Παρασκευά Δράγνη και την οικογένειά του κάθε επιτυχία στο λονδρέζικο Χρηματιστήριο.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ (ΒΟΡΕΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ)

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

Μηνούδης Γιάννης	Πρόεδρος
Γκαντσίδης Γιάννης	Α' Αντιπρόεδρος
Χαμουρούδη Ελένη	Β' Αντιπρόεδρος
Πατσαβούδης Αντώνης	Γραμματέας
Μπουτσικουδης Κώστας	Ταμίας
Λιτούδης Παύλος	Έφορος Πολιτισμού
Ζωγράφου Μαρίνα	Ειδική Γραμματέας
Πραντσίδης Γιάννης	Μέλος
Σταϊδης Δήμος	Μέλος Υπεύθυνος
	Στερεάς Ελλάδας
Τρακαλιαρούδη Στέλλα	Μέλος Υπεύθυνος
	Θράκης
Βοσκίδης Απόστολος	Μέλος

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ

Μπουτσικουδης Γιάννης
Γκατσάκη Αναστασία
Μοσχίδης Κωνσταντίνος
Μαρδάκης Πρόδρομος
Καρατζιάς Χρυσοβαλάντης

Μέρες μνήμης

Με αφορμή τα 100 χρόνια από το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου, ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας καλεί όλους τους συμπατριώτες μας ως ελάχιστο φόρο τιμής στους προγόνους μας να δώσουν το «παρών» στις εκδηλώσεις μνήμης που διοργανώνει ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, καθώς και στην ημερίδα που διοργανώνει ο σύλλογός μας την Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου, στις 6 το απόγευμα, στην αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου, με ομιλητές διακεκριμένους καθηγητές. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε να αφιερώσουμε λίγες ώρες για να τιμήσουμε τους ανθρώπους μας, που παρά την καταστροφή, παρά την προσφυγιά, πάλεψαν και δημιούργησαν τη Νέα Αγχιάλο.

30 Ιουλίου 2006

στη Νέα Αγχιάλο οι εκδηλώσεις μνήμης των 100 χρόνων από το Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου (1906-2006). Χρέος όλων μας είναι η ζωντανή παρουσία μας τιμώντας την μνήμη των προγονικών εστιών μας.

20 Σεπτεμβρίου 2006

ο Σύλλογός μας οργανώνει ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο στην Αθήνα με αφορμή την επέτειο μνήμης των 100 χρόνων από το Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου και ομιλητές διακεκριμένους επιστήμονες. Θα ακολουθήσει δεξίωση με μπουφέ. Η παρουσία σας είναι απαραίτητη.

[Βιβλιοπαρουσίαση]

Γράφει ο Απ. Ζαφειρόπουλος

«ΜΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΝΕΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ»

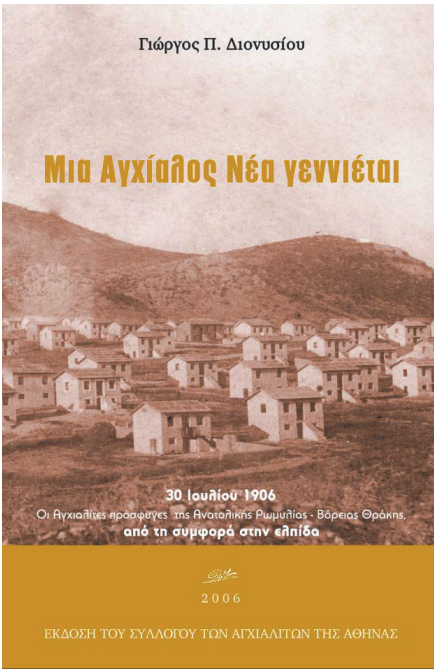
Κυκλοφορεί μέσα στον Ιούλιο το νέο βιβλίο του Γ. Διονυσίου

Το βιβλίο που σε λίγο καιρό (θα κυκλοφορήσει τον Ιούλιο - Έκδοση του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας) θα πρέπει να κρατήσουμε όλοι στα χέρια μας «ΜΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΝΕΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ» είναι ο ερευνητικός μόχθος και το μεράκι του πολυτάλαντου συμπατριώτη μας, ιστοριοδίφη, λαογράφου και εικαστικού Γιώργου Διονυσίου και έρχεται να καλύψει ένα μεγάλο κενό στη γέννηση της Νέας Αγχιάλου κατά τρόπο άρτιο, μεθοδικό, αναλυτικό και εμπεριστατωμένο. Ο Γιώργος Διονυσίου, πατριώτης με πνευματική καλλιέργεια ανήκει σ' εκείνους τους «ερασιτέχνες» φιλόδοξους και φιλόστορους που καταγίνονται με πάθος για να γράψουν την ιστορία του τόπου τους. Βιβλιοθήκες, Δημόσια και Ιδιωτικά Αρχεία, υπήρξαν για πολλά χρόνια ο χώρος της καθημερινής του ενασχόλησης.

Το πλήθος των στοιχείων που με εργώδη προσπάθεια συγκέντρωσε, η σοβαρή και μεθοδική τους παρουσίαση, η πληρότητα του υλικού και η πιστότητα των πηγών, αποδεικνύουν την κριτική ωριμότητα του συγγραφέα και τον καταξιώνουν ως ένα σοβαρό μελετητή της ιστορίας του τόπου του.

Μέσα στις 300 σελίδες του βιβλίου, και στα 11 κεφάλαια που περιέχει, ο συγγραφέας με εξαιρετικό τρόπο αποτυπώνει και μας ξετυλίγει τις θύμησης μιας ζωής, από την άφιξη των προσφύγων Αγχιαλιτών στο χώρο της Αρχαίας Πυράσου και των Χριστιανικών Θηβών, μέχρι της εγκαταστάσώς τους στα νεόκτιστα σπίτια και τη δημιουργία της νέας πόλης.

Το βιβλίο-μελέτη βασίστηκε κυρίως σε άρθρα, διατάγματα, δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις που αναφέρονται

στη βιβλιογραφία και επιπλέον παραθέτει στοιχεία από την προφορική παράδοση.

Σε μια εποχή που η πλημμελής ιστορική μνήμη καθιστά ολοένα και πιο δυσχερή την αναγνώριση και πολύ περισσότερο την παραδοχή της αναμφισβήτητης κληρονομιάς μας, το βιβλίο του Γιώργου Διονυσίου έρχεται αρωγός και επισημαίνει τα ιστορικά γεγονότα στο κοινωνικό-οικονομικό τους πλαίσιο θωρακίζοντας και προστατεύοντας τη φυλετική μας προέλευση και την εθνική μας ταυτότητα.

Αποτιμώντας την προσφορά του Γιώργου Διονυσίου στο πολιτιστικό γίγνεσθαι του τόπου μας, μετά την έκδοση και του νέου του βιβλίου «ΜΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΝΕΑ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ» τη θεωρούμε μέγιστη και ο τίτλος του άξιου δημιουργού και ο Δημόσιος Έπαινος του ανήκουν...

Γιώργος Διονυσίου Αγχιάλος η Νέα

Μικρά βουνά και λόφοι
για ν' ακουμπάς την ύπαρξή σου.
Μικρά βουνά και λόφοι
γεμάτα μεγάλες αναμνήσεις.
Θάλασσα Παγασαία στα πόδια σου,
για να κοιτάς αιώνια την εικόνα σου
την μπλεγμένη στα φαντάσματα
των πλοίων του Πρωτοσίλαου,
που έφευγαν για την Τροία.
Ερίβωλε Φθία.
Θεμέλιωσες με εκατόμβες
τη νέα σου πολιτεία,
μα την αντάμειψες απλόχερα.
Έστησες τους «οίκους» της
δίπλα στις έκπληκτες κολόνες
της χριστιανικής Θήβας

κι άνοιξες τα σπλάχνα σου
προσφέροντάς τα στην αξιοπρέπεια.
Τώρα στα ειρηνικά χωράφια σου,
στύβει το σταφύλι ο Διόνυσος
στη φούχτα των «πολύποτων

Θρακών».
Ας είναι ευλογημένη η γη σου,
Θεσσαλία
κι ας μην ακουστεί ξανά ο θρήνος
της Λαοδάμιας
* * *

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος
των Αγχιαλιτών της Αθήνας
σας προσκαλεί στο
Αντάμωμα των Αγχιαλιτών
στις 19 Αυγούστου 2006,
στο «ΚΟΚΚΙΝΟΣ CLUB»
στη Νέα Αγχιάλο να γλε-
ντήσουμε όπως μόνο εμείς
οι Αγχιαλιτες ξέρουμε.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας συγχαίρει την υπότροφο του υπουργείου Εξωτερικών κα YANYA PRODRONOVA από την Πομόρια της Βουλγαρίας που απεφοίτησε με βαθμό λίαν καλώς (8) στις εξετάσεις ελληνομάθειας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών - Φιλοσοφική Σχολή.

Μαγειρέματα

από την Γεωργιάνα
Ανεσιάδου

ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΑ ΕΥΚΟΛΑ

Το καλοκαιράκι ατίθασο, σκανδαλίστικο και ζεστό έφθασε πια «προ των τειχών». Ζωσμένο σαν αστακός με ομπρέλες, λάδια, σωσίβια και τ' απαραίτητα αξεσουάρ για κάθε λουκ, μας έκλεισε πονηρά το μάτι! Και εμείς βέβαια δεν θα καθίσουμε έτσι. Θα το υποδεχθούμε στις δροσερές βεράντες μας ή αυλές μ' ένα μεγάλο ασημένιο δίσκο κρυστάλλινο νεράκι κι ένα αμυγδαλωτό.

Ώσωση εξαιρετική του ουρανίσκου, ξάφνιασμα γλυκό της ψυχής. Γλυκάκι όχι ιδιαίτερα γλυκό αλλά ύποπτο για στενές κοινωνικές σχέσεις. Τι εννοώ; Να κάποτε η θεία μου η Μαρία μου έλεγε πως ένα αμυγδαλωτό στάθηκε η αιτία να γνωρίσει τον άνδρα της. Της έφυγε λέει το σφράγισμα. Πάρτε λοιπόν γρήγορα :

- 1 Πακέτο Αμύγδαλα άσπρα (από το Super-Market)
- 2-3 Κουταλιές Ανθόνερο
- 2-3 Σταγόνες Λεμόνι
- 1 Κουταλιά της σούπας Γλυκόζη
- 1 Φλυτζάνι Ζάχαρη άχνη &
- 1 Φλυτζάνι ακόμα για γαρνίρισμα
- 10-20 Καρφιά Γαρύφαλλο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Αλέθουμε τα αμύγδαλα να γίνουν σκόνη και τα βάζουμε σ' ένα μπολ. Τότε ρίχνουμε το ανθόνερο την γλυκόζη την άχνη και ζυμώνουμε. Αν κολλάνε, ρίχνουμε λίγη άχνη ακόμα. Τ' αφήνουμε στο ψυγείο για 10 λεπτά και μετά πλάθουμε με τα χέρια βουτηγμένα στην άχνη, (αχλαδάκια) μικρά. Έπειτα τα ακουμπάμε σε αντικολητικό χαρτί και τα πουδράρουμε με άχνη. Χώνουμε επάνω τους ένα γαρυφαλλάκι και τα αφήνουμε να στεγνώσουν περίπου 4-5 ώρες. Αν συμβεί και σ' εσάς κάτι καλό, ειδοποιήστε με...

Καλή επιτυχία.